

أوراد

أهل السنة والجماعة

اوراد اهل سنت و جماعت

مؤيد عبد الفتاح حمدان

مؤيد عبد الفتاح حمدان

قدم له الشيخ عثمان الخميس

با مقدمه ي: شيخ عثمان الخميس

مقدمة

مقدمه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيد المرسلين، سيدنا محمد، وعلى آله وصحبه ومن تبعه بإحسان إلى يوم الدين، أما بعد:

به نام الله بخشنده و مهربان

حمد و ستایش مخصوص پروردگار جهانیان است؛ و درود و سلام بر سرور پیامبران، سرورمان محمد و بر خاندان و یارانش و تمامی کسانی که تا قیامت بیایند و از او پیروی کنند، اما بعد:

إن الغاية من هذا الكتاب: أن أقدم لك - أيها المتمسك بالسنة - ورداً صحيحاً ثابتاً، جامعاً، مُبَوَّباً على معاني الأدعية في كتابٍ واحدٍ.

- ای کسی که به سنت چنگ زده‌ای - هدف از نگارش این کتاب ارائه‌ی وردی صحیح، ثابت و جامع و منطبق بر معانی دعاها، در یک کتاب است.

إن الغاية من هذا الكتاب: أن أعطي جواباً شافياً عن بعض ما كان يقوله النبي ﷺ حين كان يطيل الدعاء في مواطن الإجابة حتى كان يبلغ أحياناً طول قراءة سورة البقرة، ومن زوال شمس عرفة حتى الغروب، فمن المحال أن تُنسى هذه الدعوات ولا تُروى، وهي من الذكر الذي وعد الله بحفظه، ومن الحكمة التي أُمرَ بتبليغها.

هدف کتاب حاضر، ارائه‌ی پاسخ‌ی مناسب در رابطه با برخی از اقوال پیامبر اکرم ﷺ است، آن‌گاه که در مکان‌ها و زمان‌های اجابت، دعای خویش را طولانی می‌کرد تا جایی که گاه به اندازه‌ی قرائت سوره‌ی بقره، یا از زمان زوال خورشید روز عرفه تا غروب به طول می‌انجامید؛ محال است که این دعاها فراموش شده باشند و روایت نشده باشند. این اقوال شامل همان «الذکر» می‌باشد که الله وعده حفاظت از آن را داده است و شامل همان «الحکمة» می‌باشد که به تبلیغ آن فرمان داده شده است.

إن الغاية من هذا الكتاب: أن أقدم للعابد ولطالب العلم المادة الثابتة الصحيحة التي بها وبمثلها كان علماءنا يناجون

رہم سبحانہ و تعالیٰ فی أوردہم الخاصة، راغبین راہبین،
باکین و متلذذین، مجتہدین و مداومین.

هدف کتاب حاضر این است کہ بہ شخص عابد و طالب
علم مادہای ثابت و صحیح ارائه شود، چیزی کہ با آن و
ہمانند آن علمای ما پروردگار خود سبحانہ و تعالیٰ را در اوراد
و دعاہای خویش میخواندند، در حالی کہ بہ رحمتش امید
داشتند و از عذابش میترسیدند، گریہ میکردند و لذت
میبردند، میکوشیدند و اصرار میکردند.

إن الغایة من هذا الكتاب: إعانتك علی إحضار قلبك بین
یدی ربك وأنت تدعوه سبحانہ و تعالیٰ، فجاءت وسیلة تحقیق
ذلك:

هدف کتاب حاضر این است کہ تو را یاری دهد تا در حالی
کہ اللہ را میخوانی و ندا میدهی، قلبت را در میان دستان
پروردگارت ببینی.
روش انجام آن از این قرار است:

من خلال تصنيف الأدعية وترتيبها كما كان يرتبها النبي ﷺ في دعائه غالباً، فأوراد الشاء أولاً، والصلاة عليه ﷺ ثانياً، والأستغفار ثالثاً، وهكذا؛... ومن خلال ما كُتِبَ قبل كل ورد، بلحن الروح، ومداد الصدق فيما سميناه بـ (أيها القلب تهاياً) ذلك الذي إذا قرأه القارئ لم يملك إلا أن يُخَضِرَ قلبه - بإذن الله - مع كلمات الورد العظيمة التالية له، فيخرجها من أعماق قلبه، وإن كانت من نظر العين، وترديد اللسان والشفقتين.

الف) از خلال تصنيف دعاها و ترتیب آن، به سان ترتیبی که غالباً پیامبر ﷺ در دعاهايش رعایت می کرد. یکم: دعاهاى ثنا و ستایش؛ دوم: درود بر پیامبر ﷺ؛ سوم: استغفار (طلب آمرزش) و ...؛ پیش از هر ورد و دعایی با لحنی روح انگیز و با صداقت چیزی نوشته شده است، چیزی که ما آن را این گونه نامیده ایم: «ای قلب! آماده باش»، کلماتی که چون خواننده بر زبان آورد، - به اذن الله - قلبش را با ورد بزرگی که در ذیل آن ذکر شده همراه می کند و آن کلمات را از اعماق قلبش ادا می کند؛ اگر چه که این چشم است که می بیند و زبان و لبها هستند که می جنبند.

ومن خلال كلمات التذكير التي تذكر القارئ بِعِظَمِ الدعوات التي قالها بعد كلِّ ورد، فيما أَسْمِنَاهُ بـ (تذكر...)، فتعيد قلبه إليها، حتى يشتهي ولن يكتفي مهما عاد، فينطلق إلى الورد الذي بعده بإستعدادٍ إيمانيٍّ أكبر، وعروج أعلى، وهكذا من عروجٍ إلى عروجٍ وربّه لم يغبُ عن قلبه.

ب) از خلال عباراتِ یادآوری که خواننده را به یاد بزرگی و عظمت دعاهایی می‌اندازد که پس از هر ورد بر زبان می‌آورد؛ چیزی که ما آن را (یاد آور ...) نامیده‌ایم. پس پنجره قلبش به سوی آن گشوده می‌شود، تا این که آرام می‌گیرد و هرچه بازگردد و تکرار کند، قانع نمی‌شود. با آمادگی ایمانی بیش از پیش و پروازی بلندتر به ورد بعدی پر می‌گشاید و این گونه اوج گرفته و از عروجی به عروج دیگر می‌رود و با این حال پروردگارش پیوسته در قلبش است.

ومما يجدر التنبيه عليه في هذه المقدمة أمور:

در این مقدمه لازم می‌دانم که اموری را ذکر نمایم:

أولاً: أثبتُّ تخريج جميع الأدعية في آخر الكتاب مع ذكر

تصحیح علمائنا الأثبات - رحمهم الله - لها.
اول: تخريج تمامی دعاها را همراه با تصحیح علمای این
فن - رحمهم الله - در آخر کتاب آورده‌ام.

ثانیا: لا یصدنک عن هذا الخیر العظیم استخدام البعض
للفظ «الورد» استخداماً بدعياً، فإن لفظ «الورد» مما شاع
استخدامه عند علمائنا.

دوم: مواظب باشید که به کارگیری لفظ «ورد» به شکلی
بدعی و ساختگی توسط برخی از افراد، مانع رسیدن شما به
این خیر بزرگ نشود؛ زیرا به کارگیری لفظ «ورد» نزد علمای
ما بسیار شایع است.

قال شیخ الإسلام ابن تیمیة رحمته: «وأما محافظة الإنسان
على أورادٍ له من الصلاة، أو القراءة، أو الذكر، أو الدعاء طرفي
النهار وزُلفاً من الليل، فهذا سنة رسول الله ﷺ والصالحين من
عباد الله قديماً وحديثاً...».

شیخ الإسلام ابن تیمیة رحمته می گوید: «محافظة بر اوراد،
از جمله درود، قرائت، ذکر و دعا در دو طرف روز و پاسی از

شب، سنت رسول الله ﷺ و بندگان نیک الله متعال در هر عصر و زمانی است...».

ثالثاً: إن الأساس الذي وُضِعَ من أجله هذا «الورد» هو أن يصبح لكل واحدٍ من أهل السنة والجماعة ورده الصحيح الثابت الذي يردده كل يوم ولا يستطيع فراقه مادام حياً... قال ابن القيم رحمته: «حَضَرْتُ شيخ الإسلام ابن تيمية مرةً وقد صلى الفجر، ثم جلس يذكر الله تعالى إلى قريب من انتصاف النهار، ثم التفت إليّ وقال: هذه غدوتي، ولو لم أتعد الغداء سقطت قوتي».

سوم: اساس و مبنایی که این «ورد» به خاطر آن بنا شده است، این است که هر یک از اهل سنت و جماعت ورد صحیح و ثابت خویش را هر روز تکرار نمایند و نتوانند تا زمانی که زنده اند آن را ترک نمایند... ابن قیم رحمته می گوید: «یک بار نزد شیخ الإسلام ابن تیمیه رفتم، او پس از ادای نماز صبح، نشسته و تا نزدیک به نیمروز به ذکر الله متعال مشغول بود، سپس رو به من کرده و گفت: این صبحانه من بود و اگر صبحانه نخورم، نیرویم به ضعف می گراید».

ولذلك ينبغي للمسلم أن يحافظ على الدعاء بهذه الأوراد
خاصةً:

از این رو شایسته است که مسلمان بر این اوراد مواظبت
نماید، به‌ویژه:

- **في الحج والعمرة:** وذلك عند الطواف بالكعبة، والوقوف
بالصفا والمروة، والسعي بينهما، وفي وقفة مزدلفة بعد صلاة
الفجر، وبعد رمي الجمرتين الأولى والثانية، وفي أيام التشريق،
وفي عشر ذي الحجة.

- در حج و عمره: هنگام طواف کعبه، وقوف در صفا و
مروه، سعی صفا و مروه، در مزدلفه پس از نماز صبح، پس از
رمی جمره اول و دوم، در ایام تشریق، در ده روز اول ماه
ذی حجه.

- **في رمضان:** قبيل الإفطار، وفي الوتر من ليالي العشر.

- در رمضان: نزدیک افطار و در وتر ده شب آخر.

- **في جوف الليل:** وخاصة ثلثة الأخير.

- در دل شب: به‌ویژه یک‌سوم آخر شب.

- في يوم الجمعة: خصوصاً قبيل المغرب.

- در روز جمعه: به‌ویژه قبل از مغرب.

- بين الأذنين، وعند السفر.

- در میان اذان و اقامه و هنگام سفر.

رابعاً: «ينبغي لمن كان له وظيفة من الذكر في وقت من ليلٍ أو نهارٍ، أو عقيب صلاةٍ، أو حالةٍ من الأحوال ففاته؛ أن يتداركه ويأتي بها إذا تمكن منها، ولا يهملها، فإنه إذا اعتاد الملازمة عليها لم يعرضها للتفويت، وإذا تساهل في قضائها؛ سَهَّل عليه تضييعها في وقتها» [الأذكار للنووي، ص ١٩].

چهارم: «شایسته است کسی که در زمان خاصی از شب یا روز، یا پس از نماز، یا در هر حالی به ذکر پیبند بوده، اما این ذکر از او فوت شده است، آن را جبران نموده و آن‌گاه که برایش ممکن شد، ادا نماید و سستی نکند؛ زیرا اگر بر آن پایبند است، نباید از او فوت شود و چون در به‌جا آوردن قضای آن تنبلی کند، به راحتی آن را ترک کرده و در زمان خودش ادا نمی‌کند». [الأذکار، نووی. ص: ١٩].

خامساً: ليعلم قارئ هذه الأوراد المباركة، أنه قد أمسك بما هو أعلى من الدنيا وما فيها، أعلى من الذهب والفضة والأموال قاطبةً، وأن المجتهد في الدعاء لو اجتهد بما اجتهد، ولو أطال بما أطال، ولو أتى بما أتى من أدعية مسجوعة وغير مسجوعة من قبَلِ نفسه أو من قبَلِ غيره، فإنه لن يأتي بعشر معشار ما في هذه الأوراد المباركة، لأن هذه الأوراد ما هي إلا كلام الله سبحانه وتعالى، وكلام رسوله ﷺ الذي هو أعلم الخلق بالله وبمحابب الله...

پنجم: خواننده‌ی این اوراد مبارک باید بداند به چیزی تمسک جسته که از دنیا و آنچه در دنیاست، گران‌بهارتر است، از طلا و نقره و تمام اموال دنیا گران‌تر است و کسی که دعا می‌کند، هرچه در این کار بکوشد، هرچه طولانی دعا کند، هرچقدر که دعای موزون و غیر موزون را از جانب خود و یا دیگران بخواند، یک‌صدم آن‌چه را که در این اوراد مبارک آمده، انجام نداده است؛ زیرا این اوراد کلام الله متعال و کلام رسول الله ﷺ می‌باشد، رسولی که عالم‌ترین مخلوقات به الله و به چیزهایی است که الله دوست دارد ...

وسيعلم المحافظ على هذه الأوراد عند موته وفي قبره أي خیر کان يحافظ عليه، وأی فضل کام بین یدیه.

کسی که بر این اوراد محافظت نماید هنگام مرگ و زمانی که او را در قبر می گذارند، خواهد دانست که بر چه خیر و خوبی عظیمی محافظت کرده و چه فضیلتی در پیش رویش قرار دارد.

قال شيخ الإسلام رحمته: «فالأدعية والأذكار النبوية هي أفضل ما يتحراه المتحري من الذكر والدعاء، وسالكها على سبيل أمانٍ وسلامة، والفوائد التي تحصل بها لا يعبر عنها لسانٌ، ولا يحيط بها إنسانٌ».

وقال رحمته: «ففي الأدعية الشرعية غاية المطالب الصحيحة، ونهاية المقاصد العلية، ولا يُعَدُّ عنها إلى غيرها من الأذكار المحدثّة المبتدعة إلا جاهلٌ أو مفرطٌ، أو متعديٌّ».

شيخ الاسلام رحمته می گوید: «دعاها و اذکار نبوی برترین اذکار و دعاهایی هستند که انسان می تواند بیابد و ایمن و سلامت از آنها بهره برد و زبان از ذکر فوایدی که این اوراد در بر دارند ناتوان است و هیچ انسانی نمی تواند بر آن احاطه یابد».

و نیز می‌افزاید: «دعاهای شرعی در بر دارنده‌ی نهایتِ خواسته‌های درست و مقاصد و اهدافِ والا می‌باشند و جز انسان جاهل، سست و یا افراطی کسی از این اذکار روی نگردانده و به اذکار بدعی و نو پیدا رو نمی‌کند».

وقبل الختام أحب أن أبين أن هذا الورد ما هو إلا عبارة عن أدعية من الكتاب وصحيح السنة، وإنني بجمعي لها بهذه الطريقة أكون قد سرت على طريقة كتاب «الدعاء من الكتاب والسنة» لشيخنا المبارك: سعيد بن علي بن وهف القحطاني - رحمته - وبتقسيمي الدعاء على هيئة أورادٍ أكون قد سرت على طريقة كتاب: «مختصر النصيحة في الأذكار والأدعية الصحيحة» لشيخنا الدكتور: محمد إسماعيل المقدم - حفظه الله - لكنني في هذا الكتاب حاولت جاهداً - معترفاً بتقصيري وعجزتي - أن أجمع الدعاء من الكتاب والسنة بشكلٍ جامعٍ مُبَوَّباً على معاني الدعاء، حتى يستحضر القارئُ عند كل وردٍ ما الذي يدعو به، وما الذي يريده، فيكون ذلك أجمع لقلبه، وَلَيْسَ دَ حاجة من أراد باباً معيناً من أبواب الدعاء، كمن أراد أن

يستغفر من ذنوبٍ إقترفها، أو أراد أن يرُدَّ العين عن نفسه ومن
يحب، أو عرضت له الديون والهموم، وهكذا...

قبل از پایان مناسب می‌دانم عرض کنم که این ورد، عبارت
از دعاهایی از کتاب و سنت صحیح می‌باشد و من با گردآوری
این دعاها به این روش، بر شیوه و روش کتاب «الدعاء من
الكتاب و السنة» اثر شیخ و استاد گرامی سعید بن وهف
القحطانی رحمته گام نهاده‌ام و در تقسیم‌بندی دعا به شکل
اوراد، بر روش کتاب: «مختصر النصيحة في الأذكار والأدعية
الصحيحة» اثر شیخ دکتر: محمد اسماعیل المقدم حفظه الله
گام نهاده‌ام، اما من در این کتاب - با اعتراف به تقصیر، کوتاهی
و ناتوانی‌ام - کوشیدم و تلاش کردم دعاهای کتاب و سنت را
به شکلی جامع گرد آورم و مطابق معانی دعا تنظیم و
فصل‌بندی نمایم، تا خواننده هنگام رسیدن به هر وردی، بداند
که باید چه دعاهایی بخواند، چه چیزی می‌خواهد؛ این روش
قلبش را متوجه نموده و نیاز کسی را که نیازمند باب مشخصی
از ابواب دعا است، بر آورده می‌کند، به عنوان مثال: کسی که از
گناهانش آمرزش می‌خواهد، یا بخواهد چشم‌زخم را از خود و
کسی که دوستش دارد دور کند، یا بدهکار شده و غم و
ناراحتی‌ها به سراغش آمده است و ...

وفي الختام أدعو الله عز وجل أن يجزي عني خير الجزاء

كل من ساهم في إخراج هذا الكتاب، وأخص بالذكر منهم:
در پایان از الله متعال می‌خواهم به همه‌ی کسانی که در
گردآوری این کتاب سهمی داشته‌اند جزای خیر عنایت کند،
به‌ویژه:

فضيلة الشيخ الوالد العلامة الدكتور: عبدالله بن

عبدالرحمن الجبرين - حفظه الله ورعاه - على تكمه بسماعه
مقدمة هذا الكتاب وبعض من أوراده [حيث أثنى عليه حفظه
الله، ونصح بقرائه، وكان ذلك في الرياض يوم الخميس
الموافق ١٦/٨/٢٠٠٧].

جناب علامه دكتور: عبدالله بن عبدالرحمن الجبرين -
حفظه الله ورعاه- که لطف نموده و مقدمه و برخی از اوراد
این کتاب را گوش کردند. [آن جا که او این کتاب را ستوده و
به خواندن آن تشویق نمود؛ و این در روز پنج‌شنبه
٢٠٠٧/٨/١٦ در ریاض اتفاق افتاد.]

وشیخینا الفاضل الحارث - صاحب الغراس - الشيخ
توفیق بن خلف الرفاعی - حفظه الله - والذي سطر بينانه
كلماته «التهيئة والتذكير وأجزاء من المقدمة»، وكان دائم
التشجيع والحث والتصحيح والتنبيه، فكان في الحقيقة هو
صاحب الغراس، فكم بذل من وقته وماله وجهده من أجل هذا
الكتاب، فجزاه الله خير الجزاء، وأعطاه مبتغاه وفوق مبتغاه.
اللهم آمين.

و دو شیخ و استاد بزرگوار، جناب شیخ: توفیق بن خلف
الرفاعی - حفظه الله - که با انگستان خویش عبارات «تهیه و
یادآوری و بخش‌هایی از مقدمه» را مرقوم نمود؛ او دائم مرا به
انجام این کار تشویق و تحریک کرده و اشتباهاتم را اصلاح
نموده و به من تذکر می‌داد و در واقع او صاحب این کشت
است و در راستای به ثمر نشستن این تلاش وقت و مال
خویش را داده و تلاش و کوشش نمود؛ الله بهترین پاداش را
به او عنایت کرده و او را به خواسته‌هایش و بیش از آن نیز
برساند. یا الله! آمین.

والشيخ الفاضل: عثمان الخميس على تفضله بكتابة تقریظ لهذا الكتاب بعد قراءته، فكان سبباً في نشر الخير للغير، أثابه الله. و نیز شیخ فاضل: عثمان خمیس، زیرا لطف نمود و پس از مطالعه‌ی کتاب، تقریظی بر آن نوشت و سببی برای نشر این خیر به دیگران بود، الله از او قبول فرماید.

وشیخی العزیز الهمام: قیس بن خلف الرفاعی، مدیر المنابر القرآنیة، سائلاً المولی عز وجل أن یرفعه فی الآخرة بعدد آی کتاب. اللهم آمین.

و استاد عزیزم جناب قیس بن خلف الرفاعی، مدیر منبرهای قرآنی؛ از الله متعال می‌خواهم به تعداد آیات قرآن مقام او را در آخرت بالا برد. یا الله! آمین.

ووالدی العزیزین، جعل الله أجر كل ذاکرٍ وداعٍ فی میزانهما، و فی صحیفتهما، اللهم آمین.

و پدر و مادر عزیزم، که الله پاداش هر ذکر کننده و دعاکننده‌ای را در میزان و نامه‌ی اعمال ایشان نهد. یا الله! آمین.

وأخيراً فإنني أدعو الله عز وجل أن يتقبل مني هذا العمل،
وأن يجعله خالصاً لوجهه الكريم، وأن يعفو عن تقصيري
وعجزتي وتفريطي في أمري، وأن يعاملني بإحسانه وستره
وعفوه وكرمه في الدنيا والآخرة، وأن يجعل خيراً أيامي يوم
ألقاه، اللهم آمين

و در پایان از الله عزوجل می خواهم که این عمل را از من
قبول فرماید و آن را خالص برای رضای خود بگرداند و از
تقصیر و ناتوانی و تفريط من در گذرد و در دنیا و آخرت با
احسان، ستر، عفو و کرمش با من معامله نماید و بهترین روز
مرا آن روزی قرار دهد که به ملاقاتش می شتابم. یا الله! آمین.

مؤید عبد الفتاح الحمدان

الکویت ۱۸ ذو القعدة ۱۴۲۸ هـ

مؤید عبدالفتاح الحمدان

کویت ۱۸ ذوالقعدة ۱۴۲۸ هـ

الكتاب بين دفتي قلبك

کتاب در میان قلبت

کلمات عظیمهٔ بین یدیک، أوحاها الله لخيار خلقه،
فخالطت القلوب والأرواح - يوماً - فتحرکت بها الألسنة،
فتفتحت لها أبواب السماوات، ورفعها الله تعالى...
کلمات و عبارت بزرگی در برابرت قرار دارند که الله متعال
آن‌ها را برای بهترین خلقتش وحی کرده است؛ کلماتی که -
روزی- با قلبها و روحها عجین شدند و زبانها به ذکر آن
جنبید؛ درهای آسمانها برای آن باز شد و الله متعال آن را
بالا برد

- فمن أثنى بها قبلها من الله...

- هر کس که با آن به ستایش الله بپردازد الله آن را از او
قبول می‌کند

- ومن صلى بها على رسوله ﷺ رفعه الله...

- و هر کس که با آن بر پیامبرش درود فرستد، الله او را
بالا می‌برد.

- **ومن استغفر بها غفر له الله...**

- هر کس با توسل به آن درخواستِ آمرزش نماید، الله او را می‌آمرزد.

- **ومن سأل بها أعطاه الله...**

- هر کس با توسل به آن از الله خواسته‌اش را بخواهد، الله اجابت می‌کند.

- **ومن استعاذ بها أعاده الله...**

- هر کس با توسل به آن پناه بخواهد، الله پناهش می‌دهد.

- **ومن استرقى بها شفاه الله...**

- هر کس با آن درخواستِ شفا نماید، الله او را شفا می‌کند.

- **ومن استغاث الله بها من الكرب أغاثه الله...**

- هر کس با توسل به آن از الله یاری بخواهد، الله یاری‌اش می‌دهد.

- ومن التزم بها مُصْبِحاً ومُؤَمِّسِيّاً كَفَاهُ اللهُ^(١).

- هر کس صبح و شام بر آن مواظبت نماید، الله او را کفایت می کند.

وفوق ذلك رضوانٌ من الله أكبر...

و بالاتر از همه این ها رضایت الله متعال است ...

ها هي الآن بين يديك - في هذا الموضوع - امزجها بروحك وحرك بها لسانك، ضع هذا الكتاب بين كفيك،

١- أدعية الصباح والمساء تقال في وقتها المحدد فقط، وإنما أوردتها في هذه الأوراد لأنها تعتبر من جملة ما سيقوله صاحب هذه الأوراد بعد صلاة الفجر. أما إن كانت قراءة هذه الأوراد في الطواف مثلاً، فسيقتصر القارئ على الأوراد السبعة الأولى، دون ورد الصباح والمساء، فليتبناه!
دعاهای صبح و شام تنها در همان زمان مشخص خود گفته می شوند و من آن ها را در این اوراد آورده ام؛ زیرا این ها در زمره ی چیزهایی می باشند که صاحب این اوراد پس از نماز صبح می گوید. اما اگر خواندن این اوراد به طور مثال تنها در زمان طواف باشد، خواننده به هفت ورد اول اکتفا کرده و ورد صبح و شام را نمی خواند، پس متوجه باش!

وابسطهما إلى ربك، كما تبسطهما - عادةً - بالدعاء والثناء،
هاتفًا بربك سبحانه، ذاهلاً عن الكتاب والمكتوب، شاداً
قلبك بمن توجهت له هذه الكلمات...

آن چه را که هم‌اکنون در برابرت قرار گرفته، با روح
عجین کن و زبانت را به ذکر آن بجنبان، این کتاب را در
دستانت قرار بده و دو دستت را به سوی پروردگارت بگشای،
آن گونه که معمولاً برای دعا و ثنا می‌گشایی، او را ندا بده،
کتاب و نوشته‌ها را فراموش کن، پیوند قلبت را با کسی که
این کلمات متوجه اوست، محکم کن ...

هاك «أوراد أهل السنة والجماعة» فلتقرأها الآن ببصيرتك
قبل بصرك، وليردها قلبك قبل لسانك، ثم أبشر بموعد الله
سبحانه من كل دعاء، وبموعده عند لقائه.

این «اوراد اهل سنت و جماعت» است، پیش از بینایی‌ات
باید آن را با بصیرت و بینشت بخوانی و پیش از زبانت، باید با
قلبت آن را ورد کنی، سپس به وعده‌ی الله متعال از هر
دعایی و به وعده‌ی او در زمان دیدارش بشارت ده.

وَرْدُ الثَّنَاءِ

اوراد ثناء

ایها القلب: تهباً للثناء علی الله

ای قلب: آماده ستایش پروردگار باش

أمامك في الورقات القادمة أعظم الثناء في كلماتٍ ...
در صفحات پیش رو بزرگ‌ترین ثنا و ستایش در قالب
کلماتی جای گرفته است ...

كلماتٍ لا ينقصها إلا حضور قلبك بين يدي من ترفع له
هذا الثناء الحسن ...

کلماتی که جز حضور قلبت در برابر کسی که این ستایش
نیک به‌سویش بالا می‌رود، از آن نمی‌کاهد ...

فمن أحسنُ ثناءً على الله من الله تعالى على نفسه..؟
چه کسی می‌تواند بهترین ستایش‌ها را برای الله بگوید جز
خود الله بر خویشتن ...؟

ومن أعرف بأحب كلمات الثناء على الله من رسول الله ﷺ،
ومن ملائكته المقربين!؟

و چه کسی از محبوب‌ترین کلمات و عبارات ثنا و ستایش

بر الله آگاه تر است، جز رسول الله ﷺ و فرشتگان مقرب الله!؟

ها هو الآن بين يديك ثناء الله سبحانه، وثناء رسوله ﷺ،

والملائكة المقربين، على الله سبحانه، حرك بها لسانك ...

آن چه هم اکنون در برابرت قرار دارد، ثنا و ستایش الله
متعال و ثنا و ستایش رسول او و فرشتگان مقرب بر الله
سبحان می باشد که زبانت به ذکر آن می جنبد ...

اترك جلدك يقشعر معها ويلين ...

بگذار پوستت با ذکر آن بلرزد و نرم شود ...

دع عينك تفيض ...

بگذار چشمانت اشک بار شوند ...

وليك يتألق ويتسامى ...

و عقل و خردت بدرخشد و اوج بگیرد ...

بينما قلبك وأنت ترددها ساجداً في محراب التعظيم ...

در حالی که در محراب تعظیم و کرنش سر بر آستانش

نهاده ای و آن اوراد را تکرار می کنی ...

وَرَدُ الثَّنَاءِ عَلَى اللَّهِ

دعای ثنا و ستایش الله متعال

* ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠٠﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢٠١﴾ مَلِكِ

يَوْمَ الدِّينِ ﴿٢٠٢﴾﴾ [الفاتحة: ۲-۴].

* «تمام ستایش‌ها [و سپاس‌ها] از آنِ الله - پروردگار جهانیان- است؛ (۲) بخشندهٔ مهربان است؛ (۳) مالک روزِ جزاست. (۴)».

* ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ

الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ﴿١﴾﴾ [الأنعام: ۱].

* «ستایش الله را که آسمان‌ها و زمین را آفرید و تاریکی‌ها و روشنایی [= شب و روز] را پدید آورد».

* ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ

هَدَانَا اللَّهُ ﴿٤٣﴾﴾ [الأعراف: ۴۳].

* «سپاس مخصوص الله است که ما را [توفیقِ عبادت داد

[و] به این [بهشت] هدایت نمود؛ و اگر الله ما را هدایت نمی کرد، هرگز راه نمی یافتیم».

* ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنِحَةٍ مِّثْنَىٰ وَتُلَاقُ رُبْعًا يُزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [فاطر: ۱].

* «سپاس [و ستایش] از آن الله - آفریننده آسمانها و زمین - است؛ [پروردگاری که] فرشتگان را با بالهای دوگانه و سه گانه و چهارگانه، فرستادگان [خویش به سوی مردم] قرار داد [و] هر چه بخواهد در آفرینش می افزاید. بی تردید، الله بر هر چیزی تواناست».

* ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا﴾ [الكهف: ۱].

* «حمد و سپاس مخصوص الله است که قرآن را بر بنده اش [محمد] نازل کرد و هیچ گونه انحرافی در آن قرار نداد».

* ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (۲۲) هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۲۳﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۴﴾ [الحشر: ۲۲-۲۴].

* «او الله است که معبودی [راستین] جز او نیست؛ دانای غیب و آشکار است؛ او بخشنده مهربان است. (۲۲) او الله است که معبودی [راستین] جز او نیست؛ [اوست] فرمانروا، منزّه، بی عیب و نقص، تصدیق کننده پیامبران، مراقب [اعمال بندگانش]، قدرتمند شکست ناپذیر، شکوهمند و شکست دهنده مطلق، والامقام و شایسته عظمت. الله از کسانی [یا چیزهایی] که [برای او به عنوان] شریک می آورند، پاک و منزّه است. (۲۳) او الله است: خالق هستی، آفریدگار آن از نیستی [و] شکل دهنده مخلوقات؛ نامهایی نیک دارد. آن چه در آسمانها و زمین است تسبیح او را می گویند، و او قدرتمند شکست ناپذیر [و] حکیم است. (۲۴)».

* ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ
الْحَمْدُ فِي الْأَخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ [سبأ: ۱].

* «ستایش مخصوص الله است که آن چه در آسمانها و
زمین است از آن اوست و در آخرت [نیز] ستایش از آن اوست
و او تعالی حکیم و آگاه است».

* ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِئٌ مِّنَ الدَّلِيلِ وَكَبْرَهُ
تَكْبِيرًا﴾ [الإسراء: ۱۱۱].

* «ستایش مخصوص الله است که فرزندی [برای خویش]
برنگزیده است و در فرمانروایی، هیچ شریکی ندارد و هرگز
خوار و ناتوان نمی‌گردد که [نیاز به دوست و] کارساز داشته
باشد. و او را بزرگ بدار؛ بزرگداشتی شایسته».

(۱) «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ
فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ،
وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ
الْحَمْدُ أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ،

وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ حَقٌّ، اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أَنْبَتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، أَنْتَ رَبُّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ، فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، أَنْتَ إِلَهِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ».

(۱) «یا الله! تمام تعریفها از آنِ توست. روشنی آسمانها و زمین و آنچه میانشان وجود دارد، تو هستی. فقط تو شایسته حمد و ثنایی. نگهدارندهی آسمانها و زمین و آنچه در میان آنها وجود دارد، تو هستی. حاکم آسمانها و زمین و آنچه میانشان وجود دارد، تو هستی. حمد، شایستهی توست. تو برحقى و وعدهات نیز برحق است و سخن تو حق است و ملاقات تو حق است. بهشت تو حق، دوزخ تو حق، قیامت حق، پیامبران حق و محمد ﷺ حق می باشد. یا الله! تسلیم تو شدم، به تو توکل نمودم، به تو ایمان آوردم و به تو روی آوردم. به کمک تو با دشمنان، مبارزه کردم، و تو را حکم قرار دادم. تو پروردگار ما هستی و بازگشت به سوی توست؛ پس گناهایی که پیش از مرگ مرتکب شدم و گناهایی

که آثارش پس از مرگ همچنان ادامه دارد و گناهان پنهانی و آشکار مرا و آنچه را که تو بهتر از من می‌دانی بیمارز. این تویی - که هرکس را بخواهی به سوی کارهای نیک و بهشت - به پیش می‌بری و - هرکس را بخواهی از کارهای نیک و بهشت - عقب می‌اندازی. تو معبود منی، معبود راستینی جز تو وجود ندارد. هیچ قدرتی غیر از تو که بتواند توفیق (کار نیک) دهد و از معصیت دور نماید، وجود ندارد».

۲) «اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، مِلءَ السَّمَاوَاتِ وَمِلءَ الْأَرْضِ وَمِلءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدُ، لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ».

۲) «یا الله! حمد و ستایش از آن توست؛ آن‌گونه ستایشی که آسمان‌ها و زمین و هر چه را که تو بخواهی، پر کند. تو اهل ستایش و عظمت هستی. تو شایسته‌ی ستایش بندگان هستی؛ همگی ما بندگان تو هستیم؛ آنچه را که تو عنایت کنی، هیچ‌کس نمی‌تواند جلوی آن را بگیرد و چیزی را که تو منع نمایی، کسی نمی‌تواند آن را عطا کند. هیچ صاحب سرمایه‌ای را سرمایه‌اش از عذاب تو نجات نمی‌دهد».

۳) «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، وَإِلَيْكَ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ».

۳) «یا الله! تمام حمد و ستایش‌ها برای توست و همه‌ی امور به تو باز می‌گردد».

۴) «الْحَمْدُ لِلَّهِ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، كَمَا يُحِبُّ رَبُّنَا وَيَرْضَى».

۴) «حمد و ستایش و ثنا و سپاس از آن‌الله است؛ حمد و ستایش زیاد، خوب و مبارک؛ چنان‌که پروردگارمان دوست می‌دارد و بدان راضی و خشنود می‌شود».

۵) «الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا».

۵) «حمد و سپاس بسیار برای الله است، الله از همه چیز و همه کس، بسیار بزرگ‌تر و برتر است».

۶) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ».

۶) «یا الله! از تو می‌خواهم به واسطه‌ی شهادت‌دادنم به این‌که همانا الله تویی و معبود راستینی جز تو نیست، یگانه و بی‌نیازی و نه زاده و زاییده نشده‌ای و احدی همتای تو نیست».

۷) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْمَنَّانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ».

۷) «یا الله! از تو می‌خواهم به واسطه‌ی اعترافم به این‌که حمد و ستایش برای توست، معبود راستینی جز تو نیست، ای نعمت‌دهنده و بخشاینده‌ی سخاوتمند، ای آفریننده‌ی آسمان‌ها و زمین، ای صاحب شکوه و بزرگواری، ای زنده‌ی پایدار و پا برجا».

۸) «اللَّهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ، وَأُشْهِدُ مَلَائِكَتَكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَأُشْهِدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ؛ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأُشْهِدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ».

۸) «یا الله! تو را گواه می‌گیرم و فرشتگان و حاملان عرش را گواه می‌گیرم و همه‌ی کسانی را در آسمان‌ها و زمین هستند گواه می‌گیرم که تو الله هستی و معبود راستینی جز تو نیست، یکتایی و شریکی برای تو نیست و گواهی می‌دهم که محمد بنده و رسول توست».

۹) «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ».

۹) «هیچ معبود راستینی جز الله وجود ندارد؛ یکتا است و شریک و انبازی ندارد؛ پادشاهی و حمد و ستایش از آن اوست و بر انجام هر کاری تواناست؛ پاک و منزّه است و حمد و ستایش برای اوست، هیچ معبود راستینی جز او وجود ندارد و بسیار بزرگ است؛ هیچ قدرتی جز الله بلندمرتبه‌ی بزرگ نیست که بتواند توفیق (کار نیک) دهد و از معصیت دور نماید».

۱۰) «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ».

۱۰) «معبود راستینی جز الله نیست، یکتاست و شریکی ندارد، الله از همه چیز و همه کس بزرگ‌تر است و حمد و ستایش بسیار برای اوست، پاک و منزّه است الله پروردگار جهانیان؛ هیچ قدرتی جز الله بلندمرتبه‌ی بزرگ پیروزمند حکیم نیست که بتواند توفیق (کار نیک) دهد و از معصیت دور نماید».

(۱۱) «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ».

(۱۱) «هیچ معبود راستینی جز الله نیست و الله بزرگ‌تر از همه چیز و همه کس است، هیچ معبود راستینی جز الله نیست، یکتاست؛ هیچ معبود راستینی جز الله نیست، شریکی برای او نیست؛ هیچ معبود راستینی جز الله نیست، پادشاهی و حمد و ستایش برای اوست؛ هیچ معبود راستینی جز الله نیست و هیچ قدرتی جز الله نیست که بتواند توفیق (کار نیک) دهد و از معصیت دور نماید».

(۱۲) «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَعَزَّ جُنْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَغَلَبَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ، فَلَا شَيْءَ بَعْدَهُ».

(۱۲) «هیچ معبود راستینی جز الله وجود ندارد، او یکتاست، لشکرش را عزت بخشید، بنده‌اش را یاری کرد و احزاب را به تنهایی، شکست داد. پس بعد از او هیچ چیزی وجود ندارد (به جز الله، همه چیز از بین می‌رود)».

۱۳) «سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي السَّمَاءِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي الْأَرْضِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا بَيْنَ ذَلِكَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا هُوَ خَالِقٌ».

۱۳) «پاک و منزّه است الله به تعداد آن چه در آسمان خلق کرده است و پاک و منزّه است الله به تعداد آن چه در زمین خلق کرده است و پاک و منزّه است الله به تعداد آن چه در میان آسمان و زمین خلق کرده است و پاک و منزّه است الله به تعداد آن چه خالق آنهاست؛

اللَّهُ أَكْبَرُ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي السَّمَاءِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي الْأَرْضِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَدَدَ مَا بَيْنَ ذَلِكَ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَدَدَ مَا هُوَ خَالِقٌ».

الله بزرگ است به تعداد آن چه در آسمان خلق کرده است و بزرگ است به تعداد آن چه در زمین خلق کرده است و بزرگ است به تعداد آن چه در میان آسمان و زمین خلق کرده است و بزرگ است به تعداد آن چه خالق آنهاست؛

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي السَّمَاءِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا
خَلَقَ فِي الْأَرْضِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا بَيْنَ ذَلِكَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
عَدَدَ مَا هُوَ خَالِقٌ.

حمد و ستایش از آنِ الله است به تعداد آن چه در آسمان
خلق کرده است و حمد و ستایش از آنِ الله است به تعداد آن چه
در زمین خلق کرده است و حمد و ستایش از آنِ الله است به
تعداد آن چه در میان آسمان و زمین خلق کرده است و حمد و
ستایش از آنِ الله است به تعداد آن چه خالق آن هاست؛

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي السَّمَاءِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ مَا
خَلَقَ فِي الْأَرْضِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ مَا بَيْنَ ذَلِكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ عَدَدَ مَا هُوَ خَالِقٌ.

به تعداد آن چه الله در آسمان خلق کرده است گواهی
می دهیم که معبود راستینی جز الله نیست، به تعداد آن چه الله
در زمین خلق کرده است گواهی می دهیم که معبود راستینی
جز الله نیست، به تعداد آن چه الله در میان آسمان و زمین
خلق کرده است گواهی می دهیم که معبود راستینی جز الله
نیست، به تعداد آن چه الله خالق آن هاست گواهی می دهیم که
معبود راستینی جز الله نیست.

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي السَّمَاءِ.

به تعداد آن چه الله در آسمان خلق کرده است گواهی می‌دهم که هیچ قدرتی جز الله نیست که بتواند توفیق (کار نیک) دهد و از معصیت دور نماید،

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي الْأَرْضِ.

به تعداد آن چه الله در زمین خلق کرده است گواهی می‌دهم که هیچ قدرتی جز الله نیست که بتواند توفیق (کار نیک) دهد و از معصیت دور نماید،

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ عَدَدَ مَا بَيْنَ ذَلِكَ.

به تعداد آن چه الله در میان آسمان و زمین خلق کرده است گواهی می‌دهم که هیچ قدرتی جز الله نیست که بتواند توفیق (کار نیک) دهد و از معصیت دور نماید،

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ عَدَدَ مَا هُوَ خَالِقٌ.

به تعداد آن چه الله خالق آن هاست گواهی می‌دهم که هیچ قدرتی جز الله نیست که بتواند توفیق (کار نیک) دهد و از معصیت دور نماید».

(۱۴) «الْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِثْلَ مَا خَلَقَ،
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِثْلَ مَا
 فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا أَحْصَى كِتَابُهُ،
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِثْلَ مَا أَحْصَى كِتَابُهُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ،
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِثْلَ كُلِّ شَيْءٍ».

(۱۴) «حمد و ستایش برای الله است به تعداد آن چه خلق کرده است و حمد و ستایش برای الله است به اندازه‌ی حجم آن چه خلق کرده است و حمد و ستایش برای الله است به تعداد آن چه در بین زمین و آسمان است و حمد و ستایش برای الله است به اندازه‌ی حجم آن چه بین زمین و آسمان است و حمد و ستایش برای الله است به تعداد آن چه کتابش شمرده است و حمد و ستایش برای الله است به میزان حجمی که کتابش شمرده است و حمد و ستایش برای الله است به تعداد همه چیز و حمد و ستایش برای الله است به میزان حجم همه چیز».

سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِثْلَ مَا خَلَقَ، سُبْحَانَ اللَّهِ
 عَدَدَ مَا فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِثْلَ مَا فِي الْأَرْضِ
 وَالسَّمَاءِ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا أَحْصَى كِتَابُهُ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِثْلَ مَا

أَحْصَى كِتَابَهُ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِثْلَ كُلِّ شَيْءٍ».

پاک و منزه است الله به تعداد آن چه خلق کرده است و پاک و منزه است الله به اندازه‌ی حجم آن چه خلق کرده است و پاک و منزه است الله به تعداد آن چه در بین زمین و آسمان است و پاک و منزه است الله به اندازه‌ی حجم آن چه بین زمین و آسمان است و پاک و منزه است الله به تعداد آن چه کتابش شمرده است و پاک و منزه است الله به میزان حجمی که کتابش شمرده است و پاک و منزه است الله به تعداد همه چیز و پاک و منزه است الله به میزان حجم همه چیز».

(۱۵) «سُبْحَانَكَ، مَا أَعْظَمَكَ رَبَّنَا».

(۱۵) «پاک و منزهی یا الله، چه بزرگی ای پروردگار ما».

(۱۶) «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ».

(۱۶) «یا الله! تو پاک و منزهی و من پاکی و حمد و ستایش تو را بیان می‌دارم. نامت بسیار با برکت و شأن و جایگاهت بسی والاست. و معبود راستینی جز تو نیست».

(۱۷) «اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا».

(۱۷) «الله بسیار بزرگ‌تر از همه‌چیز و همه‌کس است و حمد و ستایش بسیار برای اوست، صبح و شام پاک و منزه است».

(۱۸) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَبِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ؛ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ».

(۱۸) «یا الله! من از خشم و غضبت به خشنودی و رضایت تو و از کیفر و مجازاتت به عفو و بخشش تو پناه می‌برم و نیز از گرفت و مؤاخذهات به تو پناه می‌برم. من این توان و قدرت را ندارم تا به بیان ثنا و توصیف شایسته و وصف و شکوه بایستهات پردازم، تو چنان هستی که به حمد و ستایش خویش پرداخته‌ای».

﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۱۸۰﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۸۱﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۸۲﴾﴾ [الصفات: ۱۸۰-۱۸۲].

«پروردگارت - پروردگار عزت و قدرت - از آن چه [مشرکان به دروغ] وصف می‌کنند پاک و منزّه است. (۱۸۰) و سلام بر پیامبران (۱۸۱) و سپاس [و ستایش] از آنِ الله - پروردگار جهانیان - است».

تذکر^(۲)...

به یاد داشته باش ...

قبل أن يَّعْدَ بك العهد عن (ورد الشاء) تذکر...
قبل از این که وارد مبحث بعدی شده و از دعای ثنا و ستایش فاصله بگیری، به یاد داشته باش...

تذکر: أي عالمٍ دخلت، وأي كلماتٍ قُلْتَ، وعلى من
أثنت، وأي أجورٍ كسبت!
به یاد داشته باش: به چه عالمی وارد شدی و چه کلماتی
را بر زبان آوردی و ثنا و ستایش چه کسی را نمودی و چه
پاداش‌هایی را کسب کردی!

۲- کل ما سیأتیک بعد قولنا «تذکر...» فی هذا الكتاب - من فضائل وأجور فهو
مما صح عن النبي ﷺ، ولمعرفة كل دعاء وفضله ارجع إلى تخریج
الأحادیث فی آخر الكتاب.

آنچه در این کتاب بعد از واژه «به یاد داشته باش» می‌آید و شامل
بیان فضایل و پاداش است، مواردی است که به طور صحیح از
پیامبر ﷺ روایت شده است؛ برای دانستن هر دعا و فضل آن به
تخریج احادیث در پایان کتاب مراجعه کنید.

* لقد أثبت على الله باسمه الأعظم، الذي إذا دُعِيَ به
أجاب، وإذا سُئِلَ به أعطى.

* الله را با اسم اعظم او حمد و ستایش نمودی؛ اسم
اعظمی که چون الله متعال با آن خوانده شود، دعا را اجابت
می کند و چون با آن سوال شود، می بخشد.

* لقد أثبت على الله ثناءً سَتَعْتَقُ به من النار - بإذن الله - .
* الله متعال را چنان ثنا و ستایش نمودی که به سبب آن
از آتش دوزخ آزاد شده و نجات یافتی - به اذن الله - .

* ثناءً سينفعك - بإذن الله - في الدنيا والآخرة .
* حمد و ستایشی که به اذن الله در دنیا و آخرت برای تو
سودمند و مفید خواهد بود.

* ثناءً سيجيبك الله بقوله «صَدَقَ عَبْدِي» .
* حمد و ستایشی که الله متعال در برابر آن و با این الفاظ
تو را اجابت خواهد کرد: «صَدَقَ عَبْدِي»: «بنده ام راست گفت» .

* ثَنَاءٌ عَجِبَ مِنْهُ النَّبِيُّ ﷺ لَمَّا سَمِعَهُ، وَقَدْ فَتَّحَتْ لَهُ أَبْوَابَ السَّمَاءِ.

* حمد و ستایشی که چون پیامبر ﷺ آن را شنید تعجب کرد و دروازه‌های آسمان برای او گشوده شد.

* ثَنَاءٌ هُوَ أَكْثَرُ وَأَفْضَلُ مِنْ ذِكْرِكَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ.
* حمد و ستایشی که بیشتر و برتر از ذکر نمودن شب و روز از سوی توست.

* ثَنَاءٌ هُوَ ثَنَاءُ ذَلِكَ الْبَدِيعِ، الَّذِي عَرَفَ مِنْ عِظْمَةِ اللَّهِ مَا عَرَفَ، فَسَبِّحْ تَسْبِيحَ الْمُطَّلِعِ الْعَارِفِ الْحَقِّ.
* حمد و ستایشی که همچون ستایش خروسی است که عظمت و بزرگی الله را خوب می‌داند و چون داننده‌ی حق تسبیح می‌گوید.

* ثَنَاءٌ سَبَّيْتَهُ - بِإِذْنِ اللَّهِ - عَشْرَةَ أَمْلَاكٍ كُلِّهِمْ حَرِيصُونَ عَلَى أَنْ يَكْتُبُوهُ، وَلَنْ يَسْتَطِيعُوا أَنْ يَكْتُبُوهُ إِلَّا كَمَا قُلْتَهُ، وَأَمَّا أَجْرُهُ فَعِنْدَ اللَّهِ لَكَ مَدْحَرٌ.

* حمد و ستایشی که به اذن الله ده فرشته، همگی

مشتاقِ ثبت آن هستند اما از نوشتن پاداش آن عاجز و ناتوان مانده و به نوشتن این ستایش اکتفا می‌کنند؛ ستایشی که اجر و پاداش آن نزد الله بوده و ذخیره‌ای برای تو می‌باشد.

* ثَنَاءٌ سَيُكْتَبُ لَكَ بِهِ - بِإِذْنِ اللَّهِ - رَحْمَةٌ اللَّهِ كَثِيرًا، كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيْهِ كَثِيرًا.

* حمد و ستایشی که به اذن الله رحمت بسیار الله برای تو نوشته خواهد شد همچنان که او را بسیار حمد و ستایش نمودی.

فهل عرفت أين ارتقيت؟ وماذا كسبت؟ وَبِمِ أَثْنَيْتَ؟ إِنْ شِئْتَ عُدْ مُتَأَمِّلًا، وَإِنْ شِئْتَ فَامْضِ عَارِفًا مُسْتَعْرِفًا...
آیا می‌دانی تا کجا ارتقا یافتی؟ و چه کسب نمودی؟ و چه ستایشی نمودی؟ اگر می‌خواهی دوباره با تامل به آن‌ها بازگرد و اگر می‌خواهی آگاهانه و غرق در مفاهیم‌شان بگذر...

وَرْدُ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ

درود بر پیامبر ﷺ

آیها القلب: تهباً للصلاة على الحبيب ﷺ

ای قلب، برای درود فرستادن بر محبوبت ﷺ آماده شو

هاك الصلاة على رسول الله ﷺ.. اشف بها اشتياك إليه...
اسْتَجَلِبْ بها صلاة الله العظيمة عليك...
اشْكُرْ بها بعض نعم الله بمحمد ﷺ عليك...
وَلَيْسَتْ جَمْعُ قلبك في كل صلاةٍ عليه مقامه وفضله....
با درود فرستادن اشتیاق خود به او را التیام بخش ...
با درود فرستادن بر پیامبر ﷺ درود بزرگ و ارزشمندِ الله
را متوجه خود کن ...
به این وسیله از برخی نعمت‌های الله که به وسیله‌ی
محمد ﷺ به تو رسیده است، تشکر کن ...
در هر درودی که بر او می‌فرستی مقام و فضل او را در
قلبت یادآور شو ...
وَلْتَسْتَحْضِرْ أَنْ صَلَاتِكَ الْآنَ تُعْرَضُ عَلَيْهِ بعد أَنْ تُرَدَّ عَلَيْهِ
روحه إذ تصلي عليه.

وَاسْتَشْعِرِ الشَّرْفَ الَّذِي تَحُوزُهُ - أَنْتَ - بِانضِمَامِكَ لِمَنْ
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِيهِمْ:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [الأحزاب: ٥٦].

این را با خود یادآور شو که درود تو هم اکنون بر پیامبر ﷺ
عرضه می‌گردد بعد از این که روحش به او بازگردانده می‌شود
چراکه بر او درود فرستادی.

و این شرف و بزرگی را احساس کن که با درود فرستادن
بر پیامبر ﷺ در جوار کسانی قرار گرفتی که الله متعال در
مورد آنها می‌فرماید:

«به راستی، الله و فرشتگانش بر پیامبر درود می‌فرستند؛
[پس] ای کسانی که ایمان آورده‌اید، [شما نیز] بر او درود
فرستید و به شایستگی سلام گوید».

فَاللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ.

یا الله درود و سلام بفرست بر پیامبرمان محمد ﷺ و بر او
برکت عنایت فرما.

وَرْدُ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ

دَعَايِ دَرُودِ بَرِ پِيَامِبِرِ ﷺ

(۱) «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

(۱) «يا الله! بر محمد و خاندان و اصحاب محمد درود بفرست، همان گونه که بر ابراهیم و خاندان و اصحاب ابراهیم درود فرستادی؛ به راستی تو سزاوار ستایش و سپاس و نجابت و بزرگواری هستی. یا الله! به محمد و خاندان و اصحاب محمد برکت ارزانی کن؛ همان طوری که به ابراهیم و خاندان و اصحاب ابراهیم، برکت عنایت فرمودی؛ همانا تو ستوده و بزرگواری».

۲) «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

۲) «يا الله! بر محمد و همسران و فرزندان درود بفرست؛ همان‌گونه که بر خاندان و اصحاب ابراهیم درود فرستادی؛ و به محمد و همسران و فرزندانش برکت عنایت کن؛ همان‌گونه که به خاندان و اصحاب ابراهیم برکت دادی. همانا تو، ستوده و بزرگ و قدرتمندی».

۳) «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ، وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ، وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

۳) «يا الله! بر محمد و اهل بیتش و بر همسران و فرزندان درود بفرست؛ همان‌گونه که بر خاندان و اصحاب ابراهیم درود فرستادی؛ همانا تو، ستوده و بزرگ و قدرتمندی؛ و به محمد و اهل بیتش و همسران و فرزندانش برکت عنایت کن؛ همان‌گونه که به خاندان و اصحاب ابراهیم برکت دادی. همانا تو، ستوده و بزرگ و قدرتمندی».

﴿٤﴾ «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ،
كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ،
وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ،
إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

﴿٤﴾ «يا الله! بر محمد، این پیامبر اُمّی و بر خاندان و اصحاب محمد درود بفرست همچنان که بر خاندان و اصحاب ابراهیم درود فرستادی و بر محمد، این پیامبر اُمّی و خاندان و اصحاب محمد برکت عنایت کن چنان که بر خاندان و اصحاب ابراهیم در میان جهانیان برکت عنایت نمودی؛ همانا تو، ستوده و بزرگ و قدرتمندی».

﴿٥﴾ «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

﴿٥﴾ «یا الله! بر محمد و خاندان و اصحاب محمد درود بفرست و بر محمد و خاندان و اصحاب محمد برکت ارزانی کن چنان که بر ابراهیم و خاندان و اصحاب ابراهیم درود فرستادی و برکت عنایت فرمودی، همانا تو ستوده و بزرگواری».

﴿۶﴾ «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ، كَمَا صَلَّيْتَ
عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ، وَعَلَى آلِ
مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ».

﴿۶﴾ «یا الله! بر بنده و رسولت محمد درود بفرست چنان که
بر خاندان و اصحاب ابراهیم درود فرستادی و به بنده و
رسولت محمد و خاندان و اصحاب محمد برکت عنایت کن
چنان که بر ابراهیم و خاندان و اصحاب ابراهیم برکت عنایت
فرمودی».

تذکر...

به یاد داشته باش ...

تَذَكَّرْ أَيْنَ بَلَغَتْ بِكَ الصَّلَاةُ عَلَى الْحَبِيبِ ﷺ ...

به یاد داشته باش درود فرستادن تو بر پیامبر ﷺ چه جایگاهی نصیبت کرده است ...

* إِنَّمَا صَلَوَاتُ فَتَحَ اللَّهُ لَكَ بِهَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ... لِقَوْلِهِ ﷺ:
«كُلُّ دُعَاءٍ مَحْجُوبٌ حَتَّى يُصَلَّى عَلَيَّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ» (الصحيحه ٢٠٣٥)
* اینها درودهایی هستند که الله متعال به سبب آنها
دروازه‌های آسمان را به روی تو می‌گشاید ... چنان که رسول
الله ﷺ فرمود: «كُلُّ دُعَاءٍ مَحْجُوبٌ حَتَّى يُصَلَّى عَلَيَّ
النَّبِيِّ ﷺ»: «هر دعایی در حجاب است تا این که بر پیامبر ﷺ
درود فرستاده شود». (الصحيحه: ٢٠٣٥) [هر دعای برای
اجابت شدن نیاز به درود بر پیامبر دارد].

* **إِنهَا صَلَوَاتُ كُتُبِ اللَّهِ لِكُ بِهَا: سِتِينَ حَسَنَةً، وَغَفَرَ لِكُ بِهَا**
ستین سیئه، ورفعت ستین درجه.

* درودهایی هستند که الله متعال در برابر آنها شصت نیکی برای تو ثبت می‌کند و شصت گناه از گناهانت را می‌آمرزد و شصت درجه بر درجاتت می‌افزاید.

* **إِنهَا صَلَوَاتُ أَتْنِي عَلَيْكَ بِهَا اللَّهُ فِي الْمَلَأِ الْأَعْلَى.**
* درودهایی هستند که به سبب آنها الله متعال تو را در ملأ اعلی ستایش می‌کند.

* **إِنهَا صَلَوَاتُ بَلَّغْتَ النَّبِيِّ ﷺ بِتَبْلِيغِ الْمَلِكِ إِيَّاهُ، فَقَدْ**
قال ﷺ: «مَنْ صَلَّى عَلَيَّ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا، وَوُكِّلَ بِهَا مَلِكٌ حَتَّى يَبْلُغَ بِهَا» (صحيح الترغيب ١٦٦٣)

* درودهایی که توسط فرشتگان به پیامبر ﷺ ابلاغ می‌شوند چنان که رسول الله ﷺ فرمود: «مَنْ صَلَّى عَلَيَّ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا، وَوُكِّلَ بِهَا مَلِكٌ حَتَّى يَبْلُغَ بِهَا»:
«هرکس بر من [یک] درود بفرستد، الله متعال بر او ده درود می‌فرستد و فرشته‌ای مامور می‌شود تا این درود را به من ابلاغ کند». (صحيح الترغيب: ١٦٦٣)

* **إِنهَا صَلَوَاتُ رَبِّ اللَّهِ بِهَا رُوحَ خَلِيلِهِ ﷺ لِيرَدَ عَلَيْكَ السَّلَامَ**، قال ﷺ: «ما من أحدٍ يسلم عليَّ إلا رَدَّ اللهُ إليَّ رُوحِي حتى أَرُدَّ عليه السَّلَامَ». (أبو داود ٢٠٤١، وحسنه الألباني).

* الله متعال به خاطر این درودها روح خلیش را باز می‌گرداند تا بر تو سلام کند؛ رسول الله ﷺ فرمود: «مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ، إِلَّا رَدَّ اللهُ إِلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ»: «هیچ کس نیست که به من سلام کند مگر این که الله متعال روحم را به من باز می‌گرداند و پاسخ سلام او را می‌دهم». (ابوداود: ٢٠٤١، و آلبانی آن را حسن دانسته است).

* **إِنهَا صَلَوَاتُ سَتَكُونُ بِهَا - بِإِذْنِ اللَّهِ - مِنْ أَوْلَى النَّاسِ بِالنَّبِيِّ ﷺ**، لقوله ﷺ: «إِنْ أَوْلَى النَّاسِ بِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلَاةً» (صحيح الترغيب ١٦٦٨).

* با این درودها به اذن الله از نزدیک‌ترین مردم به پیامبر ﷺ خواهی شد؛ رسول الله ﷺ فرمود: «أَوْلَى النَّاسِ بِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلَاةً»: «نزدیک‌ترین شخص به من در روز قیامت، کسی است که بیش از همه بر من درود

بفرستد». (صحیح الترغیب: ۱۶۶۸)

فکم ستجعل بعد هذا للصلاة على النبي ﷺ في حياتك من
نصیب؟

بعد از این، درود بر پیامبر ﷺ چه جایگاهی در زندگی تو
خواهد داشت؟

وَرْدُ الْاِسْتِغْفَارِ

دَعَايِ اسْتِغْفَارِ

أيهما القلب: تهيأ لاستغفار ربك

ای قلب، برای طلب مغفرت از پروردگارت آماده شو

تيقن أن أخطر المخاطر عليك في دنياك وآخرتك هي
ذنوبك...!

يقين بدان که بیشترین و بدترین خطری که تو را در دنیا و
آخرت تهدید می‌کند، گناهانت می‌باشند...!

واعلم أنك ستمر الآن بكلمات استغفار، إنما هي بحور
المغفرة الزاخرة...

و بدان که هم‌اکنون کلمات استغفار را خواهی خواند که
مغفرت و آمرزش بسیاری به همراه دارند...

فإياك أن ترددها بلسانك و يبقى من دَرْنِكَ في صحيفتك شيء!
بر حذر باش از این که این دعاها را بر زبان تکرار کنی و باز
هم گناهی در پیروندهی اعمالت باقی بماند!

یا لها من کلماتِ لو وافقت قلوباً حیةً، عرفت عظمة من عصت وخالفت، فقالت باستحياءٍ وإشفاقٍ: ﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [الأعراف: ۲۳].

بهراستی کلمات بزرگ و ارزشمندی هستند که اگر با قلب‌های زنده‌ای همراه شوند، عظمت و بزرگی کسی را می‌دانند که از او نافرمانی شده و با او مخالفت گشته است؛ لذا با شرمساری و خجالت می‌گوید: ﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [الأعراف: ۲۳] «پروردگارا، ما [با سرپیچی از دستور تو] به خویشتن ستم کردیم و اگر ما را نیامرزی و بر ما رحم نکنی، قطعاً از زیان‌کاران خواهیم بود».

فحذار أن تردد استغفارك وقلبك ذاهلٌ عن عاقبة أمرک إن لم يغفر الله لك...!

بر حذر باش از این که درحالی طلب مغفرت و آمرزش کنی که قلبت غافل از عاقبت و فرجام کارت باشد اگر الله متعال تو را نبخشد و نیامرزد...!

غافلٌ عن حقيقة المعاني الكبيرة للاستغفار القادم...!
مبادا از حقیقت معانی گسترده‌ای غافل باشی که این
استغفار دربردارد...!

غافلٌ عن عِظَمٍ من عصيت...!
مبادا غافل از بزرگی و عظمت کسی باشی که نافرمانی
شده است...!

فليهجم لسانك وقلبك معاً على هذا الاستغفار، فقد آن
أوان المغفرة، فليس على الله كثيرٌ أن يغفر لك ما تقدم من
ذنبك وما تأخر بانتهاه هذا الورد...

پس زبان و قلبت را برای استغفار همراه بگردان که وقت
مغفرت و بخشش فرا رسیده است؛ چون برای الله این
خواسته‌ی زیادی نیست که در پایان استغفار، گناهان دوران
حیانت و نیز آثار گناهانت که پس از مرگت ادامه دارد را
ببخشد و مورد مغفرت درگاهش قرار دهد.

أليس الله هو الغفور الرحيم؟
آیا الله آمرزنده‌ی مهربان نیست؟

وَرْدُ الْاِسْتِغْفَارِ

اوراد استغفار

* ﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [الأعراف: ۲۳].

* «پروردگارا! ما [با سرپیچی از دستور تو] به خویشتن
ستم کردیم و اگر ما را نیامرزی و بر ما رحم نکنی، قطعاً از
زیان کاران خواهیم بود».

* ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
الْحِسَابُ﴾ [إبراهيم: ۴۱].

* «پروردگارا! من و پدر و مادرم و [همه] مؤمنان را در
روزی که حساب برپا می‌شود ببامرز».

* ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا

مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ، وَأَعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا
فَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾ [البقرة: ٢٨٦].

* «پروردگارا! اگر فراموش یا خطا کردیم، ما را بازخواست نکن. پروردگارا! بارِ گران [و تکلیف سنگین] بر [دوش] ما مگذار؛ چنان که آن را [به مجازات گناه و سرکشی]، بر [دوش] کسانی که پیش از ما بودند [= یهود] نهادی. پروردگارا! آن چه که تاب تحملش را نداریم بر [دوش] ما مگذار و از ما درگذر و ما را بیمارز و به ما رحم کن. تو یار [و کارساز] مایی؛ پس ما را بر گروه کافران پیروز گردان.»

* ﴿رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا
بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا
مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾ [آل عمران: ١٩٣-١٩٤].

* «پروردگارا! ما شنیدیم که دعوتگری به ایمان فرامی خواند که: "به پروردگار خود ایمان آورید؛" پس ما ایمان آوردیم. پروردگارا! پس گناهان مان را ببخش و بدی‌های مان را ببوشان و ما را در زمرهٔ نیکان بمیران. پروردگارا! آن چه را که به وسیلهٔ

رسولانت به ما وعده داده‌ای به ما عطا کن و در روز قیامت
رسوای مان مگردان. بی‌تردید، تو خلاف وعده نمی‌کنی.»

* ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا
تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ [الحشر: ۱۰].

* «پروردگارا! ما و برادران مان را که در ایمان بر ما پیشی
گرفتند بیامرز و در دل‌های مان نسبت به کسانی که ایمان
آورده‌اند کینه‌ای قرار مده. پروردگارا! بی‌گمان، تو دل‌سوز
مهربانی.»

* ﴿رَبَّنَا أَنْتُمْ لَنَا نُورٌ وَأَغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ﴾ [التحریم: ۸].

* «پروردگارا! نور ما را به تمام [و کمال] برسان [که وارد
بهشت شویم، تا مانند منافقان که نورشان بر روی صراط
خاموش می‌شود نباشیم] و ما را بیامرز. بی‌گمان، تو بر هر
چیز توانایی.»

* ﴿رَبَّنَا إِنَّا أَمَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ ﴿١٦﴾

[آل عمران: ۱۶].

* «پروردگارا! به راستی که ما ایمان [= تصدیق به قلب، اقرار به زبان و عمل با اعضا] آورده‌ایم؛ پس گناهانمان را بیامرز و ما را از عذاب آتش ننگه دار».

* ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا

وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ ﴿١٤٧﴾ [آل عمران: ۱۴۷].

* «پروردگارا! گناهانمان را بیامرز و از زیاده‌روی ما در کارمان [درگذر] و گام‌هایمان را استوار بدار و ما را بر گروه کافران پیروز گردان».

* ﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا

وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ ﴿٧﴾ [غافر: ۷].

* «پروردگارا! رحمت و دانشت، هر چیزی را فراگرفته است؛ پس کسانی را که توبه کردند و پیرو راه تو شدند، بیامرز و از عذاب دوزخ نگاه دار».

* ﴿رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي﴾ [التقصص: ١٦].

* «پروردگارا! من به خود ستم کرده‌ام؛ مرا ببخش».

* ﴿رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ [المؤمنون:

١١٨].

* «پروردگارا! گناهانم را [ببخشای و رحم کن و تو

بهترین بخشنده‌ای».

(١) «وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي، وَنُسُكِي، وَمَحْيَايَ،
وَمَمَاتِي، لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ؛ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ
الْمُسْلِمِينَ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا
عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي، فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي
جَمِيعًا، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ
الْأَخْلَاقِ، لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا
يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي

يَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ،
أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ».

(۱) «من چهره‌ام را به سوی ذاتی متوجه کرده‌ام که آسمان‌ها و زمین را آفرید؛ درحالی‌که من از باطل رویگردان شده و به سوی حق آمده‌ام و از مشرکان نیستم. نماز، عبادت، زندگی و مرگم از آن پروردگار جهانیان است که شریکی ندارد. دستور یافته‌ام که چنین کنم و من از فرمانبرداران می‌باشم. یا الله! تویی پادشاه، به‌جز تو معبود راستینی وجود ندارد. تو پروردگار من هستی و من بنده‌ی تو هستم. بر خود ظلم کردم و به گناهم اعتراف نمودم؛ همه‌ی گناهانم را ببخشای، همانا به‌جز تو کسی گناهانم را نمی‌آمرزد. مرا به نیکوترین اخلاق و خصلت‌ها رهنمون فرما، همانا به‌جز تو کسی نیست که مرا به‌سوی آن‌ها هدایت کند. خصلت‌های بد را از من دور گردان؛ زیرا به‌جز تو کسی نیست که آن‌ها را از من دور گرداند. من در بارگاهت حاضرم و برای اطاعت از تو آماده‌ام. هرگونه خیر و نیکی در اختیار توست؛ بدی را به‌سوی تو راهی نیست. من به لطف تو موجودم و به سوی تو متوجه‌ام؛ تو بسیار با برکت و برتر هستی؛ از تو آمرزش می‌خواهم و در بارگاه تو توبه می‌کنم».

۲) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ، الْأَخْذَ الصَّمَدَ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ؛ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي، إِنَّكَ أَنْتَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ».

۲) «یا الله! ای الله یکتای بی نیازی که نه (فرزندی) زاده و
نه (خود) زاده شده است و هیچ کس، همسر و همتای او
نیست، من از تو می خواهم که گناهانم را ببامری؛ به یقین
که تو آمرزنده ی مهربانی».

۳) «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي،
وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي جِدِّي وَهَزْلِي، وَخَطِيئِي
وَعَمْدِي، وَكُلَّ ذَلِكَ عِنْدِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا
أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ
الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، وَأَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

۳) «یا الله! اشتباهاتم، نادانی هایم، زیاده روی های مرا در
کارها و آن چه را که تو بهتر از من می دانی، مغفرت کن؛ یا
الله! جدی ها، شوخی ها، گناهان سهوی و عمدی مرا ببخشای؛
چرا که من مرتکب همه ی این ها شده ام؛ یا الله! گناهانی که
پیش از مرگ مرتکب شدم و گناهانی که آثارش پس از مرگم

همچنان ادامه دارد و گناهان پنهانی و آشکار مرا و آنچه را که تو بهتر از من می‌دانی، بیامرز؛ این تویی - که هرکس را بخواهی به سوی کارهای نیک و بهشت - به پیش می‌بری و - هرکس را بخواهی از کارهای نیک و بهشت - عقب می‌اندازی؛ و تو توانایی انجام هر کاری را داری».

﴿٤﴾ «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ».

﴿٤﴾ «یا الله! به خودم زیاد ستم کرده‌ام و به جز تو کسی دیگر وجود ندارد که گناهان مرا بیامرزد؛ با عنایت خود، مرا بیامرز و بر من رحم کن؛ همانا تو بخشنده و مهربانی».

﴿٥﴾ «اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ وَالْخَطَايَا، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْهَا كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي بِالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ وَالْمَاءِ الْبَارِدِ».

﴿٥﴾ «یا الله! مرا از گناهان و اشتباهاتم پاک بگردان؛ یا الله! مرا از گناهان چنان پاک بگردان که لباس سفید از چرک‌ها پاک می‌گردد؛ یا الله! مرا با یخ و برف و آب سرد پاک بگردان».

٦ «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَوَسِّعْ لِي فِي دَارِي، وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي».

٦ «يا الله! گناهم را ببخشای و محل سکونتتم را وسعت ببخش و در رزقی که نصیبم می گردانی برکت عنایت کن».

٧ «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَخَطَايَايَ كُلَّهَا، اللَّهُمَّ أَنْعِشْنِي، وَاجْبُرْنِي وَاهْدِنِي لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَالْأَخْلَاقِ، فَإِنَّهُ لَا يَهْدِي لِصَالِحِهَا، وَلَا يَصْرِفُ سَيِّئَهَا، إِلَّا أَنْتَ».

٧ «يا الله! همه ی گناهان و اشتباهاتم را بیامرز؛ يا الله! مقامم را بالا ببر و نیازهایم را برطرف کن و مرا به بهترین اعمال و اخلاق هدایت کن که کسی جز تو به بهترین اعمال و اخلاق هدایت نمی کند و کسی جز تو اعمال و اخلاق بد را دور نمی گرداند».

٨ «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاجْبُرْنِي، وَارْفَعْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي».

٨ «يا الله! مرا مغفرت کن، به من رحم فرما، نیازهایم را برطرف کن، مقامم را بلند بگردان، تندرستی عنایت فرما و روزی ام ده».

۹) «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَخْسِئْ شَيْطَانِي، وَفُكِّ رِهَانِي، وَثَقِّلْ مِيزَانِي، وَاجْعَلْنِي فِي النَّدِيِّ الْأَعْلَى».

۹) «يا الله! گناه‌م را ببخشای و شیطان‌م را دور بگردان و مرا از بدهی‌هایی که دارم خلاص بگردان و میزان اعمال‌م را سنگین بگردان و مرا از همنشینان کسانی قرار ده که در ملاءِ اعلی هستند (فرشتگان)».

۱۰) «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّةً وَجِلَّةً، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، وَعَاقِبَتَهُ وَسِرَّهُ».

۱۰) «يا الله! تمام گناهان‌م را: کوچک و بزرگ، اول و آخر و نهان و آشکارش را ببخشای».

۱۱) «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا أَخْطَأْتُ وَمَا تَعَمَّدْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا جَهَلْتُ وَمَا عَلِمْتُ».

۱۱) «يا الله! گناهان‌م را ببخش، گناهی که عمدی انجام دادم، گناهی که در پنهان و آشکار مرتکب شدم و گناهی که نمی‌دانم و می‌دانم».

۱۲) «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَخَطِيئِي، وَعَمْدِي».

۱۲) «يا الله! گناه‌م اعم از خطا و عمد را ببامرز».

﴿۱۳﴾ «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا
أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ
الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ».

﴿۱۳﴾ «یا الله! گناھانی که پیش از مرگ مرتکب شدم و
گناھانی که آثارش پس از مرگ همچنان ادامه دارد و گناھان
پنهانی و آشکار و تجاوزهای مرا و آنچه را که تو بهتر از من
می دانی، مغفرت کن؛ این تویی - که هرکس را بخواهی به
سوی کارهای نیک و بهشت - به پیش می بری و - هرکس را
بخواهی از کارهای نیک و بهشت - عقب می اندازی و هیچ
معبود راستینی جز تو وجود ندارد».

﴿۱۴﴾ «اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ
بِدُنْيِي، يَا رَبِّ فَاعْفِرْ لِي ذَنْبِي، إِنَّكَ أَنْتَ رَبِّي، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ
إِلَّا أَنْتَ».

﴿۱۴﴾ «یا الله! تو پروردگار منی و من بنده‌ی تو هستم، به
خودم ظلم و ستم روا داشتم و به گناهم معترفم؛ پروردگارا!
گناھانم را ببامرز که تو پروردگار منی و جز تو کسی گناھان را
نمی آمرزد».

۱۵) «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ».

۱۵) «یا الله! مردان و زنان مومن را ببامرز».

۱۶) «اللَّهُمَّ اغْفِرْ ذَنْبِي، وَطَهِّرْ قَلْبِي، وَحَصِّنْ فَرْجِي».

۱۶) «یا الله! گناهم را ببخش و قلبم را پاک بگردان و

شرمگاهم را محفوظ بدار».

۱۷) «رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ».

۱۷) «پروردگارا! روز جزا، گناهانم را ببامرز».

۱۸) «رَبِّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ».

۱۸) «پروردگارا! مرا ببامرز و توبه‌ام را بپذیر که به‌راستی

تو، توبه‌پذیر و مهرورزی».

۱۹) «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ،

وَأَتُوبُ إِلَيْهِ».

۱۹) «طلب مغفرت و آمرزش می‌کنم از الله بزرگی که

معبود راستینی جز او نیست و زنده‌ی پایدار است و به سوی

او توبه می‌کنم».

(۲۰) «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ».

(۲۰) «پاک و منزّه است الله، و ثنا و ستایش او را می گویم؛ یا الله! تو پاک و منزّهی و به حمد و ستایش تو می پردازم. گواهی می دهم که معبود راستینی جز تو نیست، از تو آمرزش می خواهم و به سوی تو توبه می کنم».

(۲۱) «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ».

(۲۱) «پاک و منزّه است الله؛ حمد و ستایش برای اوست، معبود راستینی جز او نیست و الله بزرگتر از همه چیز و همه کس است».

(۲۲) «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي، اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي».

(۲۲) «پاک و منزّه است الله؛ حمد و ستایش برای اوست، معبود راستینی جز او نیست و الله بزرگتر از همه چیز و همه کس است؛ یا الله! مرا بیامرز؛ یا الله! به من رحم کن؛ یا الله! به من روزی بده».

(۲۳) «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ».

(۲۳) «پاک و منزّه است الله و ثنا و ستایش او را می‌گویم».

(۲۴) «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ».

(۲۴) «هیچ معبود راستینی جز الله نیست که بردبار بزرگوار است، هیچ معبود راستینی جز الله نیست که بلندمرتبه‌ی بزرگ است؛ الله پاک و منزّه است، پروردگار آسمان‌های هفتگانه و پروردگار عرش بزرگ؛ حمد و ستایش برای پروردگار جهانیان است».

(۲۵) اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ.

(۲۵) «یا الله! درود و سلام بفرست و برکت عنایت فرما به

پیامبرمان محمد ﷺ».

تذکر...

به یاد داشته باش ...

أي مذخورٍ قد حوته كلمات الاستغفار تلك... إنه:

کلمات استغفار چه ذخیره‌ی بزرگی می‌باشند:

* اسْتَغْفَرُ به سیغفر الله لك ذنوبك مهما بلغت.

* با استغفار الله متعال گناهانت را هرچند هم که زیاد باشند خواهد بخشید.

* اسْتَغْفَرُ قد استحق وصفَ: (أوفق الدعاء).

* با استغفار مصداق وصفِ «توفیق دعا یافتن» خواهی بود.

* اسْتَغْفَرُ یغفر الله به الذنب، ولو كان الفرار من الزحف.

* به این وسیله الله گناهان را می‌بخشد؛ اگرچه گناه فرار از میدان جهاد و رویارویی با کفار باشد.

* اسْتِغْفَارًا قَالَ فِيهِ النَّبِيُّ ﷺ لِعَلِيِّ ﷺ: «إِذَا قَلْتَهُ غُفِرَ لَكَ،
مع أنه مغفور لك».

* استغفاری که رسول الله ﷺ در مورد آن به علی ﷺ فرمود: «إِذَا قُلْتَهُ غُفِرَ لَكَ، مَعَ أَنَّهُ مُغْفُورٌ لَكَ»: «اگر آن را بگویی بخشیده می‌شوی با این که وی بخشیده شده بود».

* اسْتِغْفَارًا يَجْعَلُ ذُنُوبَكَ تَسَاقُطَ مِنْ صَحِيفَتِكَ كَمَا
يتساقط الورق من الشجر.

* استغفار باعث فروریختن گناهان از پرونده‌ی اعمال
می‌شود چنان که برگ از درخت می‌ریزد.

* اسْتِغْفَارًا سَيَخَاطِبُكَ اللَّهُ - جَلَّ شَأْنُهُ - قَائِلًا لَكَ (قَدْ فَعَلْتَ).
* به سبب استغفار الله متعال تو را مخاطب نموده و
می‌فرماید: «قَدْ فَعَلْتُ»: «چنین کردم و او را بخشیدم».

* اسْتِغْفَارًا يَغْفِرُ اللَّهُ بِهِ الذُّنُوبَ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ.
* با استغفار الله متعال گناهان را می‌بخشد هرچند به
اندازه‌ی کف روی دریا باشند.

* اسْتِغْفَارٌ بِهِ سَتُسْرُ بِصَحِيفَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ - يَأْذَنُ اللَّهُ - .
* با استغفار پرونده‌ی اعمالت در روز قیامت و به اذن الله پنهان خواهد ماند.

* اسْتِغْفَارٌ سَيَكُونُ كَالطَّابِعِ لِمَجْلِسٍ .
* استغفار برای تو همچون مهر پایان مجلس می باشد.
* اسْتِغْفَارٌ حَصَلَ بِبِرْكَاتِ الْإِكْتَارِ مِنَ الصَّلَاةِ عَلَى الْحَبِيبِ ﷺ الْقَائِلِ لِمَنْ أَكْثَرَ الصَّلَاةِ عَلَيْهِ «إِذَا تَكْفَى هَمَّكَ، وَيَغْفِرُ لَكَ ذَنْبَكَ» رواه الترمذي (٢٤٥٧)، وحسنه الألباني.
* استغفار که به برکت درود فرستادن زیاد بر پیامبر ﷺ نتیجه می دهد؛ چنان که رسول الله ﷺ برای کسی که زیاد بر او درود می فرستد فرموده است: «إِذَا تُكْفَى هَمَّكَ، وَيُغْفَرُ لَكَ ذَنْبُكَ»: «در این صورت همه‌ی نگرانی‌هایت برطرف و گناهانت آمرزیده می شود». [به روایت ترمذی (٢٤٥٧) و آلبانی آن را حسن دانسته است].

* فَطَوْبَى لِمَنْ وَجَدَ فِي صَحِيفَتِهِ اسْتِغْفَارًا كَثِيرًا...
پس خوشا به حال کسی که استغفار زیادی در پرونده‌ی اعمالش دارد.

وَرْدُ السُّؤَالَاتِ

دعاها و اورادی کہ با خواستن همراه هستند

أیها القلب: تهیأ لسؤالك الله تعالى

ای قلب: برای خواستن از پروردگار متعال آماده باش

ماذا بعد ما أثبت على الله، وصليت على الحبيب ﷺ،
واستغفرت من ذنوبك، إلا أن ترفع مطلوبك في أدعية ليس
مثلها أدعية... .

بعد از ثنا و ستایش خداوند متعال و درود فرستادن بر
پیامبر خدا ﷺ و آمرزش خواستن از گناهان، نوبت این است
که با بر زبان آوردن دعاهایی بی نظیر، مطلوب و خواسته
خویش را از پروردگار بخواهی.

أدعيةٌ قالها يوماً أعرف خلق الله بالله.. فقبلها الله منه...
دعاهایی که روزی آگاه‌ترین و عارف‌ترین مخلوقات نسبت
به الله آن‌ها را بر زبان آورد و خداوند نیز از او پذیرفت.

بين يديك الآن خير دعاءٍ، رُفِعَ على السنة الأنبياء، وعلى
لسان سيدهم ﷺ.

در این نوشتار بهترین دعاها را ذکر کرده‌ایم، دعاهایی که
پیامبران و بخصوص سرور ایشان محمد ﷺ بر زبان آوردند.

قُلْ . . . والله يسمعك ويراك من فوق سبع سماواته وأنت
تدعوه.

آن‌ها را بر زبان آور و این را بدان که وقتی الله را
می‌خوانی، او تعالی از بالای هفت آسمان تو را دیده و دعایت
را می‌شنود.

قُلْ . . . واعلم أنه لا ينقصك للقبول إلا أن ترفعه بقلبك
المتضرع المضطر . . .

این دعاها را بر زبان آور و بدان که تنها راه قبول، دعا
کردن با قلبی خاشع و متضرع است.

ثم أبشر بالإجابة..

سپس مژده اجابت باد تو را..

وَرْدُ السُّؤَالَاتِ

اوراد درخواست‌ها

* ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [البقرة: ۱۲۷].
* «پروردگارا! [اعمال نیک ما را] از ما بپذیر که بی تردید،
تو شنوای دانایی.»

* ﴿وَتُبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ [البقرة: ۱۲۸].
* «و توبه ما را بپذیر. حقا که تو توبه‌پذیر مهربانی.»

* ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ
دُعَائِي﴾ [ابراهيم: ۴۰].
* «پروردگارا! مرا برپادارنده نماز قرار بده و از فرزندانم
[نیز چنین کن]. پروردگارا! دعایم را بپذیر.»

* ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ ﴿٨٣﴾ وَأَجْعَلْ لِي
 لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ
 النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ [الشعراء: ٨٣-٨٥].

* «پروردگارا! به من دانشی [در دین] ببخش و مرا به
 شایستگان ملحق کن و در آیندگان آوازه‌ای نیک برایم قرار
 بده و مرا از وارثان بهشت پر نعمت بگردان.»

* ﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾ ﴿٨٧﴾ [الشعراء: ٨٧].
 * «و روزی که [مردم] برانگیخته می‌شوند، مرا رسوا [و
 شرمنده] نساز.»

* ﴿رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ [طه: ١١٤].
 * «پروردگارا! بر دانشم بیفزای.»

* ﴿رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
 رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ ﴿٨﴾ [آل عمران: ٨].

* «پروردگارا! دل‌های مان را - بعد از آن که ما را هدایت
 فرمودی - [از راه حق] منحرف مگردان و از سوی خود،
 رحمتی به ما ارزانی دار [که] بی‌تردید، تو بسیار بخشنده‌ای.»

* ﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ ﴿٧٤﴾ [الفرقان: ٧٤].

* «پروردگارا! از همسران و فرزندان مان [کسانی را] به ما عطا فرما که [مایه شادی دل‌ها و] روشنی چشم‌ها باشند و ما را پیشوای پرهیزگاران قرار بده».

* ﴿رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾ [القصص: ٢٤].
* «پروردگارا! به هر خیری که برایم بفرستی، سخت نیازمندم».

* ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ [الأعراف: ٤٧].
* «پروردگارا! ما را با گروه ستمکاران [در یک‌جا] قرار نده».

* ﴿رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۖ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ [الأحقاف: ١٥].

* «پروردگارا! به من توفیق بده تا شکر نعمتی را که به من و پدر و مادرم ارزانی داشته‌ای، به جای آورم و کار شایسته‌ای

انجام دهم که از آن راضی گردی؛ و فرزندانم را شایسته گردان؛
به درگاهت [توبه نموده و] بازگشته‌ام و تسلیم [فرمانت] هستم».

(۱) «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، اللَّهُمَّ لَا قَابِضَ لِمَا بَسَطْتَ،
وَلَا بَاسِطَ لِمَا قَبَضْتَ، وَلَا هَادِيَ لِمَنْ أَضَلَلْتَ، وَلَا مُضِلَّ لِمَنْ
هَدَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا
مُقَرَّبَ لِمَا بَاعَدْتَ، وَلَا مُبَاعِدَ لِمَا قَرَّبْتَ، اللَّهُمَّ ابْسُطْ عَلَيْنَا مِنْ
بَرَكَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَفَضْلِكَ وَرِزْقِكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ
الْمُقِيمَ الَّذِي لَا يَحُولُ وَلَا يَزُولُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ يَوْمَ
الْعِيَالَةِ، وَالْأَمْنَ يَوْمَ الْخَوْفِ، اللَّهُمَّ إِنِّي عَائِدُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا
أَعْطَيْتَنَا، وَشَرِّ مَا مَنَعْتَنَا، اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْإِيمَانَ وَزَيِّنْهُ فِي
قُلُوبِنَا، وَكَرِّهْ إِلَيْنَا الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ، وَاجْعَلْنَا مِنَ
الرَّاشِدِينَ، اللَّهُمَّ تَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ، وَأَحْيِنَا مُسْلِمِينَ، وَالْحَقِّنَا
بِالصَّالِحِينَ غَيْرِ خَزَايَا وَلَا مَفْتُونِينَ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ الْكُفْرَةَ الَّذِينَ
يَكْذِبُونَ رُسُلَكَ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِكَ، وَاجْعَلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ
وَعَذَابَكَ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ الْكُفْرَةَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ؛ إِلَهَ الْحَقِّ».

(۱) «یا الله! همه ستایش‌ها از آن توست، برای آن چه تو

گشاده‌ای، هیچ بازگیرنده‌ای نیست و برای آن چه تو بازگرفته‌ای، هیچ گشاینده‌ای نیست و برای آن کس که تو گمراهش کرده‌ای، هیچ هدایتگری نیست و برای آن کس که تو هدایتش کرده‌ای، هیچ گمراه‌گری نیست و برای آن چه که تو بازش داشته‌ای، هیچ دهنده‌ای نیست و برای آن چه تو داده‌ای، هیچ بازدارنده‌ای نیست و برای آن چه تو دورش ساخته‌ای، هیچ نزدیک‌کننده‌ای نیست و برای آن چه تو نزدیکش ساخته‌ای، هیچ دورکننده‌ای نیست. یا الله! بر ما از برکات و رحمت و فضل و رزقت بگشا. یا الله! من از تو نعمت‌های پایداری را درخواست می‌کنم که تغییر نیافته و از بین نمی‌روند. یا الله! از تو در روز نیازمندی و فقر، نعمت می‌طلبم و در روز خوف و نگرانی، امنیت. یا الله! من به تو پناه می‌برم از شر آن چه به ما داده‌ای و از شر آن چه از ما بازداشته‌ای. یا الله! ایمان را نزد ما دوست داشتنی گردان و آن را در دل‌هایمان بیارای و کفر و فسق و عصیان را نزد ما منفور گردان و ما را از هدایت‌گران قرار ده. یا الله! ما را مسلمان بمیران و مسلمان زنده بدار و ما را بی‌آن که گرفتار خواری و فتنه شده باشیم، به صالحان ملحق گردان. یا الله! نابود کن کافرانی را که پیامبرانت را تکذیب کرده و از راهت

باز می‌دارند و بر آنان مجازات و عذابت را قرار ده. یا الله!
کافران اهل کتاب را نابود کن، ای معبود بر حق».

۲) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَحَدَّكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ، الْمَنَّانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ».

۲) «یا الله! از تو می‌خواهم به واسطه‌ی اعترافم به این‌که
حمد و ستایش برای توست، معبود راستینی جز تو نیست،
یکتایی و برای تو شریکی نیست، ای نعمت‌دهنده و
بخشاینده‌ی سخاوتمند، ای آفریننده‌ی آسمان‌ها و زمین، ای
صاحب شکوه و بزرگواری، ای زنده‌ی پایدار و پا برجا، یا الله! از
تو بهشت را می‌خواهم و از آتش دوزخ به تو پناه می‌جویم».

۳) «اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي، وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي ذَاتِي، وَبَارِكْ لِي
فِي رِزْقِي».

۳) «یا الله! دینم را اصلاح کن و به من سعه‌ی صدر عطا
کن و در روزی‌ام برکت عنایت فرما».

﴿ ٤ ﴾ اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ، أَحْسِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتِ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ خَشْيَتِكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ وَالْعَدْلِ فِي الْغَضَبِ وَالرِّضَى، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْفَقْرِ وَالْغِنَى، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَبِيدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَفُتُّ وَلَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَى بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ، وَأَسْأَلُكَ الشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ صَرَاءٍ مُضِرَّةٍ وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زِينًا بِرِيَّتِهِ الْإِيمَانَ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ».

﴿ ٤ ﴾ «يا الله! به واسطه‌ی علم غیب خود و قدرتت بر خلق [از تو می‌خواهم که] مرا تا زمانی که زندگی برایم خیر است، زنده نگه داری و مرا بمیرانی زمانی که مردن برای من خیر است؛ یا الله! از تو می‌خواهم ترس از تو را در پنهان و آشکار؛ و از تو کلمه‌ی حق و عدالت در خشم و رضایت را خواستارم؛ از تو میانه‌روی در فقر و ثروت را می‌خواهم؛ از تو نعمت بی‌پایان و همیشگی و نور چشمی که نابودی ندارد و قطع نمی‌گردد، می‌خواهم؛ از تو رضایت بعد از تقدیر مصیبت، و زندگی آسوده

بعد از مرگ و لذت نگریستن به صورت مبارکت را خواستارم؛ از تو اشتیاق ملاقاتت را بدون هیچ مصیبت زیان آور و بلای گمراه کننده می خواهم؛ یا الله! ما را به زینت ایمان مزین گردان و ما را از زمره‌ی هدایت کنندگان هدایت یافته قرار ده».

۵) «اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةٌ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ».

۵) «یا الله! دینم را که محافظ من از گناهان و مهلکه‌ها است و دنیایم را که به وسیله‌ی آن، امرار معاش می‌کنم و آخرتم را که بازگشت من به سوی آن است، اصلاح کن. و زندگی‌ام را باعث افزایش کارهای خوبم بگردان؛ و مرگم را باعث راحتی و نجاتم از تمام بدی‌ها بگردان».

۶) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ».

۶) «یا الله! از تو علم سومند و مفید خواهانم و به تو پناه می‌برم از علمی که سودمند نباشد».

۷) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْفِرْدَوْسَ الْأَعْلَى مِنَ الْجَنَّةِ».

۷) «یا الله! از تو فردوس اعلی در بهشت را می خواهم».

۸) «اللَّهُمَّ أَجْرِنِي مِنَ النَّارِ، اللَّهُمَّ أَجْرِنِي مِنَ النَّارِ، اللَّهُمَّ أَجْرِنِي مِنَ النَّارِ».

۸) «یا الله! مرا از آتش نجات بده، یا الله! مرا از آتش نجات بده، یا الله! مرا از آتش نجات بده».

۹) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ».

۹) «یا الله! از تو بهشت را خواستارم، یا الله! از تو بهشت را خواستارم، یا الله! از تو بهشت را خواستارم».

۱۰) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْمُعَافَاةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ».

۱۰) «یا الله! از تو سلامتی در دنیا و آخرت را خواهانم».

۱۱) «اللَّهُمَّ حَاسِبِي حِسَابًا يَسِيرًا».

۱۱) «یا الله! حسابرسی اعمال و کردارم را بسیار آسان بگردان».

(۱۲) «اللَّهُمَّ اهْدِنِي وَسَدِّدْنِي».

(۱۲) «یا الله! مرا هدایت فرما و راست و ثابت قدم نگه دار».

(۱۳) «اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مِسْكِينًا، وَأَمِتْنِي مِسْكِينًا، وَاحْشُرْنِي فِي

زُمْرَةِ الْمَسَاكِينِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

(۱۳) «یا الله! مرا فقیر و مسکین زنده گردان و مرا فقیر و

مسکین بمیران و در روز قیامت مرا در زمره‌ی فقرا و مساکین محشور بگردان».

(۱۴) «اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَائِمًا، وَاحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ

قَاعِدًا، وَاحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ رَاقِدًا، وَلَا تُشْمِتْ بِي عَدُوًّا حَاسِدًا،
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ
شَرٍّ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ».

(۱۴) «یا الله! در تمام حالاتم مرا با اسلام حفظ بفرما، در

حالت ایستاده و نشسته و خواب؛ و مرا گرفتار مصیبتی مکن که دشمن حسود شادمان گردد؛ یا الله! هر خیری که خزائن آن به دست توست را از تو می‌خواهم و از هر شری که خزائن آن به دست توست به تو پناه می‌برم».

(۱۵) «اللَّهُمَّ كَمَا حَسَنْتَ خَلَقْتَ خَلْقِي فَحَسِّنْ خُلُقِي».
(۱۵) «یا الله! چنان که خلقت مرا زیبا نمودی، اخلاقم را خوب و نیکو بگردان».

(۱۶) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْيَقِينَ وَالْمُعَافَاةَ».
(۱۶) «یا الله! از تو یقین و سلامتی را می خواهم».

(۱۷) «اللَّهُمَّ جَدِّدِ الْإِيْمَانَ فِي قُلُوبِنَا».
(۱۷) «یا الله! ایمان را در قلب های ما نو و تازه بگردان».

(۱۸) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالتُّقَىٰ، وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى».
(۱۸) «یا الله! از تو هدایت، پرهیزگاری، پاکدامنی و بی نیازی - از مردم - را خواستارم».

(۱۹) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ، فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا إِلَّا أَنْتَ».
(۱۹) «یا الله! از تو فضل و رحمتت را خواستارم که کسی جز تو مالک آن نیست».

(۲۰) «اللَّهُمَّ آتِنِي أَفْضَلَ مَا تُؤْتِي عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ».

(۲۰) «یا الله! برترین آن چه به بندگان صالحت داده‌ای عطا کن».

(۲۱) «اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ صَرِّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ».

(۲۱) «یا الله! ای گرداننده‌ی دل‌ها! دل‌های ما را به سوی طاعت و فرمانبرداری‌ات بگردان».

(۲۲) «اللَّهُمَّ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ، ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ».

(۲۲) «یا الله! ای دگرگون کننده‌ی دل‌ها! قلبم را بر دین خود استوار بگردان».

(۲۳) «اللَّهُمَّ هَبِ الْمُسِيئِينَ مِنَّا لِلْمُحْسِنِينَ، وَأَعْطِ مُحْسِنَنَا مَا سَأَلْنَا».

(۲۳) «یا الله! به گناه‌کاران مان به خاطر نیکوکاران عطا فرما و به نیکوکارمان آن چه می‌خواهد عطا فرما».

(۲۴) «اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تَبَلَّغْنَا بِهِ جَنَّتِكَ، وَمِنْ الْيَقِينِ مَا تَهْوُونَ بِهِ عَلَيْنَا مَصَائِبَ الدُّنْيَا، وَمَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا، وَأَبْصَارِنَا، وَقُوَّتِنَا مَا

أَحْيَيْتَنَا، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَيَّ مَنْ ظَلَمْنَا،
وَأَنْصُرْنَا عَلَيَّ مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ
الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا، وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا».

(۲۴) «یا الله! از خشیت خویش به اندازه‌ای نصیب‌مان
بگردان که در میان ما و نافرمانی تو حایل شود؛ و از طاعت
خود، آن قدر به ما بده که ما را به بهشت تو برساند و به ما
یقینی عطا کن که به وسیله‌ی آن سختی‌های دنیا را بر ما
آسان نمایی. تا زمانی که ما را زنده می‌داری، ما را از گوش‌ها،
چشم‌ها و نیروی‌مان - و دیگر حواسی که به ما داده‌ای -
برخوردار بگردان و حواس ما را پیش از مرگ‌مان از میان مبر و
انتقام ما را بر کسی قرار بده که به ما ستم کرده است و ما را بر
دشمنان‌مان پیروز بگردان و مصیبت‌مان را در دین‌مان قرار نده
و دنیا را بزرگ‌ترین هدف‌مان و پایان و غایت علم و دانش‌مان
نگردان و کسی را بر ما چیره مکن که به ما رحم نمی‌کند».

(۲۵) «اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى شُكْرِكَ، وَذِكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ».

(۲۵) «یا الله! مرا بر شکر و سپاسگذاری‌ات و ذکر و یادت و
عبادت نیکویت یاری کن».

(۲۶) «اللَّهُمَّ أَمْتَعْنِي بِسَمْعِي وَبَصَرِي حَتَّى تَجْعَلَهُمَا الْوَارِثَ مِنِّي، وَعَافِنِي فِي دِينِي، وَفِي جَسَدِي، وَأَنْصُرْنِي مِمَّنْ ظَلَمَنِي حَتَّى تُرِيَنِي فِيهِ ثَأْرِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسَلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، وَخَلَّيْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، أَمَنْتُ بِرَسُولِكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ، وَبِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ».

(۲۶) «يا الله! مرا از شنوایی و بینایی ام بهره‌مند بگردان و تا هنگام مرگ آن‌ها را سالم بدار و مرا در دینم و بدنم سالم بدار؛ و مرا بر کسی که به من ظلم و ستم روا می‌دارد یاری کن و انتقام از او را به من نشان بده؛ یا الله! من نفسم را تسلیم تو کردم و امور خود را به تو سپردم و تو را پشت و پناه خود می‌دانم و تنها رو به سوی تو نمودم که پناه و نجاتی از تو به جز تو ندارم؛ ایمان آوردم به رسولی که فرستادی و کتابی که نازل کردی».

(۲۷) «اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ كَرِيمٌ، تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي».

(۲۷) «یا الله! تو بخشاینده و بزرگواری و عفو و گذشت را دوست داری، پس از من درگذر».

﴿٢٨﴾ «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا لَا يَزِيدُكَ، وَنَعِيمًا لَا يَنْفَدُ،
وَمُرَافَقَةً مُحَمَّدٍ فِي أَعْلَى جَنَّةِ الْخُلْدِ».

﴿٢٨﴾ «یا الله! از تو ایمانی پایدار و نعمتی بی‌پایان و
همراهی با محمد ﷺ در بالاترین مرتبه‌ی بهشت جاویدان را
خواستارم».

﴿٢٩﴾ «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِفْتَاحًا لِلْخَيْرِ مِغْلَاقًا لِلشَّرِّ، وَلَا
تَجْعَلْنِي مِفْتَاحًا لِلشَّرِّ مِغْلَاقًا لِلْخَيْرِ».

﴿٢٩﴾ «یا الله! مرا کلید خیر و خوبی، و قفل شر و بدی قرار
بده و مرا کلید شر، و قفل خیر قرار مده».

﴿٣٠﴾ «اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، زَكَّاهَا أَنْتَ خَيْرٌ مِنْ زَكَّاهَا،
أَنْتَ وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا».

﴿٣٠﴾ «یا الله! به من تقوای نفس عنایت کن و نفسم را
تزکیه و پاک گردان؛ چرا که تو بهترین کسی هستی که آن را
تزکیه و پاک می‌گردانی و تو سرپرست و مالک آن هستی».

(۳۱) «اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِي، وَآمِنْ رَوْعَتِي، وَاقْضِ عَنِّي دَيْنِي».
(۳۱) «یا الله! بستر من را بپوشان و ترسم را به امنیت تبدیل کن و بدهی ام را بپرداز».

(۳۲) «اللَّهُمَّ قِنِّي شَرَّ نَفْسِي، وَاعْزِمْ لِي عَلَىٰ أَزْشَدِ أَمْرِي».
(۳۲) «یا الله! مرا از بدی ذاتم مصون بدار و مرا بر استوارترین و راست‌ترین رفتارم، استوار بگردان».

(۳۳) «اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ تَحْتِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ فَوْقِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ يَسَارِي نُورًا، وَاجْعَلْ أَمَامِي نُورًا، وَاجْعَلْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا».

(۳۳) «یا الله! در قلبم و در زبانم و در شنوایی ام و در بینایی ام و در زیرم و در بالای سرم و در سمت راست و چپم و در جلو و پشت سرم نور قرار ده و در ذاتم نور قرار ده و نور بزرگی برای من قرار ده».

(۳۴) «اللَّهُمَّ أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا، وَأَجِرْنَا مِنْ

خَزِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ».

(۳۴) «یا الله! عاقبت و فرجام همه‌ی امور ما را نیکو بگردان و ما را از خواری دنیا و عذاب آخرت نجات بده».

(۳۵) «اللَّهُمَّ انْفَعِنِي بِمَا عَلَّمْتَنِي، وَعَلَّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي،
وَأَرْزُقْنِي عِلْمًا تَنْفَعُنِي بِهِ».

(۳۵) «یا الله! از آن چه مرا آموختی بهره‌مند گردان و آن چه
برایم سودمند است به من بیاموز و به من علمی روزی گردان
و با آن بهره‌مندم گردان».

(۳۶) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَيْشَةً نَقِيَّةً، وَمَيِّتَةً سَوِيَّةً، وَمَرَدًّا غَيْرَ
مُخْزٍ وَلَا فَاضِحٍ».

(۳۶) «یا الله! از تو زندگی پاک و مرگی آسان و بازگشتی که
با خواری و رسوایی همراه نباشد خواهانم».

(۳۷) «اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا لِقَاءَكَ، وَسَهِّلْ عَلَيْنَا فَضَاءَكَ، وَأَقْلِلْ
لَنَا مِنَ الدُّنْيَا».

(۳۷) «یا الله! دیدارت را محبوب‌مان بگردان و قضا و قدرت
را بر ما آسان بگردان و اندکی از دنیا به ما عطا فرما».

(۳۸) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَسْأَلَةِ، وَخَيْرَ الدُّعَاءِ، وَخَيْرِ النَّجَاحِ، وَخَيْرِ الْعَمَلِ، وَخَيْرِ الثَّوَابِ، وَخَيْرِ الْحَيَاةِ، وَخَيْرِ الْمَمَاتِ، وَتُبِّئَنِي، وَثَقِّلْ مَوَازِينِي، وَحَقِّقْ إِيْمَانِي، وَارْفَعْ دَرَجَاتِي، وَتَقَبَّلْ صَلَاتِي، وَاغْفِرْ خَطِيئَتِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ، آمِينَ.

(۳۸) «يا الله! از تو می خواهم بهترین خواسته و بهترین دعا و بهترین موفقیت و بهترین عمل و بهترین پاداش و بهترین زندگی و بهترین مرگ را؛ و این که مرا ثابت قدم کنی و میزان اعمالم را سنگین نموده و ایمانم را ثابت و پایدار بگردانی و درجاتم را ارتقا بخشی و نمازم را قبول کنی و گناهانم را ببخشی؛ و از تو درجات و مراتب بالا در بهشت را می خواهم، آمین.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فَوَاتِحَ الْخَيْرِ، وَخَوَاتِمَهُ، وَجَوَامِعَهُ، وَأَوَّلَهُ، وَظَاهِرَهُ، وَبَاطِنَهُ، وَالدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ. آمِينَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا آتَى، وَخَيْرَ مَا أَفْعَلُ، وَخَيْرَ مَا أَعْمَلُ، وَخَيْرَ مَا بَطَّنَ، وَخَيْرَ مَا ظَهَرَ، وَالدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ. آمِينَ.

یا الله! از تو آغاز خوب و پایان خوب و همه‌ی خوبی‌ها و بهترین خوبی‌ها و خوبی‌های آشکار و پنهان را خواستارم و از تو درجات و مراتب بالا در بهشت را می خواهم، آمین.

یا الله! از تو خیر آن چه رخ می دهد و خیر کردار و رفتارم و خیر آن چه پنهان است و خیر آن چه آشکار است را می خواهم و از تو درجات و مراتب بالا در بهشت را می خواهم، آمین.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْفَعَ ذِكْرِي، وَتَضَعَ وِزْرِي، وَتُصَلِّحَ أَمْرِي، وَتُطَهِّرَ قَلْبِي، وَتُحَصِّنَ فَرْجِي، وَتُنَوِّرَ لِي قَلْبِي، وَتَغْفِرَ لِي ذَنْبِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ. آمِينَ.

یا الله! از تو می خواهم که نام و یاد مرا بلند کنی و گناهم را ببخشی و کار و بارم را اصلاح کنی و قلبم را پاک گردانی و شرمگامم را محفوظ داری و قلبم را نورانی گردانی و گناهم را بیامیزی و از تو درجات و مراتب بالا در بهشت را می خواهم، آمین.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُبَارِكَ لِي فِي نَفْسِي، وَفِي سَمْعِي، وَفِي بَصَرِي، وَفِي رُوحِي، وَفِي خَلْقِي، وَفِي خُلُقِي، وَفِي أَهْلِي، وَفِي مَحْيَايَ، وَفِي مَمَاتِي، وَفِي عَمَلِي، فَتَقَبَّلَ حَسَنَاتِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ. آمِينَ».

یا الله! از تو می خواهم در ذاتم، در شنوایی ام، در بینایی ام، در روحم، در خلقتم، در اخلاقم، در خانواده ام، در حیاتم، در

مرگم و در عملم برکت قرار دهی؛ نیکی‌هایم را قبول بفرما و از تو درجات و مراتب بالا در بهشت را می‌خواهم، آمین».

(۳۹) «اللَّهُمَّ اجْعَلْ عَلَيْنَا صَلَاةَ قَوْمِ أَبْرَارٍ، يَقُومُونَ اللَّيْلَ وَيَصُومُونَ النَّهَارَ، لَيْسُوا بِأَثَمَةٍ وَلَا فُجَّارٍ».

(۳۹) «یا الله! دعای قوم ابرار را برای ما قرار بده؛ کسانی که شب را به نماز و روز را به روزه می‌گذرانند و گنه‌کار و فاسق نیستند».

(۴۰) «اللَّهُمَّ أَعِنِّي وَلَا تُعِنْ عَلَيَّ، وَانصُرْنِي وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَامْكُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ، وَاهْدِنِي وَيَسِّرِ الْهُدَى لِي، وَانصُرْنِي عَلَيَّ مِنْ بَغْيِ عَلَيَّ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي لَكَ شَكَارًا، لَكَ ذَكَارًا، لَكَ رَهَابًا، لَكَ مَطْوَعًا، لَكَ مُخْبِتًا، إِلَيْكَ أَوْاهًا مُنِيبًا، رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي، وَاغْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَثَبِّتْ حُجَّتِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَاهِدْ قَلْبِي، وَاسْلُلْ سَخِيمَةَ صَدْرِي».

(۴۰) پروردگارا! مرا یاری ده و بر علیه من یاری مده، مرا نصرت ده و بر علیه من نصرت مده، برای من چاره اندیشی کن و بر علیه من چاره میاندیش. مرا هدایت کن و پذیرش هدایت را برایم آسان کن، مرا بر دشمنانم یاری ده، پروردگارا!

مرا بسیار شکر گذار، ذکر کننده، ترسان، مطیع، خاشع، دعا کننده و بازگردنده به سوی خودت بگردان. پروردگارا! توبه‌ام را بپذیر، اندوهم را دور کن، دعایم را برآورده ساز، قول [و ایمان] مرا ثابت بدار، قلبم را هدایت و گفتارم را استحکام بده و پلیدی درونم را [حکیمانه] خارج بگردان.

(۴۱) «اللَّهُمَّ أَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِنَا، وَأَصْلَحْ ذَاتَ بَيْنِنَا، وَاهْدِنَا سُبُلَ السَّلَامِ، وَنَجِّنَا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ، وَجَنِّبْنَا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ، وَبَارِكْ لَنَا فِي أَسْمَاعِنَا، وَأَبْصَارِنَا، وَقُلُوبِنَا، وَأَزْوَاجِنَا، وَدُرِّيَّاتِنَا، وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ، وَاجْعَلْنَا شَاكِرِينَ لِنِعْمِكَ، مُشِينِينَ بِهَا عَلَيْكَ، قَابِلِينَ لَهَا، وَأَتِمَّهَا عَلَيْنَا».

(۴۱) خداوندا! دل‌هایمان را به هم پیونده بده، و در میان ما صلح و صفا به راه انداز و ما را به راه‌های نجات و با امنیت راهنمایی کن. و ما را از تاریکی‌ها به نور نجات ده، و ما را از کارهای ناپه‌نجار، چه آشکار و چه نهان، دور نگه دار، و در بینایی، شنوایی، قلب‌ها، همسران و فرزندانمان برکت قرار بده، و توبه‌مان را بپذیر که تو توبه‌پذیر و مهربانی و ما را شکرگذار و ثناگو و شایسته نعمت خود بگردان و آن را بر ما کامل نما.

(۴۲) «اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ أَنْتَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ».

(۴۲) «یا الله! ای پروردگار جبریل و میکائیل و اسرافیل، آفریننده‌ی آسمان‌ها و زمین، آگاه به نهان و آشکار، تو در آن‌چه بندگان اختلاف کردند بین آن‌ها قضاوت می‌کنی، در آن‌چه اختلاف کردند مرا به سوی حق هدایت فرما که تو هر کس را بخواهی به راه راست هدایت می‌کنی».

(۴۳) «اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَك مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ، وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ، وَعَلَيْكَ الْبَلَاغُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ».

(۴۳) «یا الله! ما از تو بهترین چیزی را که پیامبرت، محمد ﷺ از تو درخواست کرد، تقاضا می‌کنیم و از شرّ آن‌چه که پیامبرت، محمد ﷺ از آن به تو پناه جست، پناه می‌جوییم؛ از تو درخواست یاری می‌شود و توانایی و شایستگی تبلیغ و رسانیدن مقصود، با توست و هیچ بازدارنده‌ای (از گناه) و هیچ نیرویی (برای اطاعت)

جز به خواست و توفیقِ تو وجود ندارد».

(۴۴) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ، وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي، وَتَرْحَمَنِي، وَتَتُوبَ عَلَيَّ، وَإِذَا أَرَدْتَ بِعِبَادِكَ فِتْنَةً فَأَقْبِضْنِي إِلَيْكَ غَيْرَ مَفْتُونٍ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَحُبَّ عَمَلٍ يُقَرِّبُ إِلَى حُبِّكَ».

(۴۴) «یا الله! از تو توفیق انجام کارهای خیر و شایسته و ترک کارهای زشت و پلید و محبت بینوایان و مستمندان را می‌جویم. و از تو می‌خواهم که مرا ببخشی و مرا شامل رحمت خود کنی و به سوی من بازگردی و توبه‌ام را بپذیری و چون خواستی بندگانت را بیازمایی، پس مرا پیش از آن که گرفتار آن آزمون شوم، (و دین و ایمان خویش را از دست بدهم) بمیران؛ یا الله! از تو محبتت و محبت کسی که تو را دوست دارد و محبت عملی که مرا به محبت و دوست داشتن تو نزدیک می‌کند، خواستارم».

(۴۵) «اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي جَسَدِي، وَعَافِنِي فِي بَصَرِي، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ

اللَّهُ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ».

(۴۵) «یا الله! جانم را به سلامت دار و بینایی ام را به سلامت دار و آن‌ها را تا وقت مرگ از من نگیر، معبود راستینی جز تو نیست، بردبار و بزرگواری. پاک و منزّه است الله پروردگار عرش بزرگ؛ و حمد و ستایش‌ها برای الله پروردگار جهانیان است».

(۴۶) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ، وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرُّشْدِ، وَأَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ، وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ قَلْبًا سَلِيمًا، وَلِسَانًا صَادِقًا، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعْلَمُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعْلَمُ، إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ».

(۴۶) «یا الله! من از تو، ثبات و پایداری در کار دین و همت و پشتکار در هدایت و راه درست و راست خواهانم؛ و از تو موجبات رحمتت و اسباب مغفرتت را خواهانم؛ و از تو می‌خواهم شکر و سپاس‌گزاریِ نعمتت و هر چه بهتر انجام دادنِ عبادت تو را؛ و نیز از تو قلبی سالم و زبانی راستگو می‌خواهم. یا الله! من همه‌ی نیکی‌هایی را که می‌دانی، از تو می‌خواهم و از همه‌ی بدی‌هایی که می‌شناسی، به تو پناه

می برم؛ و از همه‌ی گناहانی که تو می‌دانی، از تو طلب آمرزش می‌نمایم که تو آگاه به تمام غیب‌ها هستی».

(۴۷) «اللَّهُمَّ اسْتَعْمِلْنَا فِي طَاعَتِكَ».

(۴۷) «یا الله! ما را در طاعت خود به کار گیر».

(۴۸) «رَبِّ فَنِي عَذَابِكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ».

(۴۸) «یا الله! در آن روز که بندگانت را برمی‌انگیزی، مرا از عذاب خویش محافظت بفرما».

(۴۹) «اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيْمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيْمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيْمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيْمَا أُعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَىٰ عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَدُلُّ مَنْ وَالَيْتَ، وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ».

(۴۹) «یا الله! مرا از زمره‌ی کسانی قرار بده که آن‌ها را هدایت کرده‌ای؛ و مرا از جمله‌ی کسانی قرار بده که آنان را عافیت و سلامتی داده‌ای؛ و مرا جزء آنانی قرار بده که دوست خویش قرار داده‌ای و در آن چه به من ارزانی داشته‌ای، برکت بده و از شرّ آن چه مقدر کرده‌ای، مرا حفظ بفرما؛ چون تو

قضاوت می‌کنی و بر تو حکم کرده نمی‌شود؛ و کسی را که تو دوست بداری، خوار و زبون نمی‌گردد. و کسی را که دشمن بداری، عزت نمی‌یابد؛ پروردگارا! دارای برکت‌های بسیاری و در صفات، بلند مرتبه هستی».

(۵۰) «يَا وَلِيَّ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِيهِ، مَسْكُنِي بِالْإِسْلَامِ حَتَّى أَلْفَاكَ عَلَيْهِ».

(۵۰) «پروردگارا! ای ولی (دوست و کارساز) اسلام و مسلمانان، ما را بر اسلام ثابت‌قدم بدار تا تو را با اسلام ملاقات کنیم».

(۵۱) «اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».

(۵۱) «یا الله! پروردگار ما! در دنیا به ما نیکی عطا کن و در آخرت نیز به ما نیکی عطا فرما و ما را از عذاب دوزخ، نجات ده».

تذکر ...

به یاد داشته باش ...

يا لها من كلماتٍ لو قبلها الله منك، وأعطاك سؤالك... لقد سألت الله:

چه کلمات ارزشمندی خواندی، اگر الله از تو قبول کند و خواسته‌هایت را برآورده نماید ...

* لقد سألت الله: سؤالاً باسمه الأعظم، الذي إذا دُعِيَ به أجاب، وإذا سُئِلَ به أعطى.

* تو از الله با توسل به اسم اعظم او خواستی، اسمی که چون با آن خوانده شود اجابت می‌کند و می‌بخشد.

* سؤالاً سيجعل الجنة تجيبُ قائلةً: اللهم أدخله الجنة.
* خواسته‌هایی که باعث می‌شود بهشت چنین پاسخ دهد: يا الله! او را وارد بهشت کن.

* والنار تجيبُ قائلةً: اللهم أجره من النار.
* و آتش در پاسخ می‌گوید: يا الله! او را از آتش نجات بده.

* سُؤَالاً هُوَ مِنْ أَفْضَلِ مَا يَسْأَلُ بِهِ الْعَبْدَ رَبَّهُ.
* خواسته‌هایی که از برترین مواردی است که بنده از پروردگارش می‌خواهد.

* سُؤَالاً أَوْصَى النَّبِيُّ ﷺ أَنْ تَكْتَنِرَهُ إِذَا رَأَيْتَ النَّاسَ يَكْتَنِرُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ.

* خواسته‌هایی که پیامبر ﷺ به ذخیره کردن آن‌ها در زمانی توصیه فرمود که مردم طلا و نقره ذخیره می‌کنند.

* سُؤَالاً سَيَحْمِيكَ اللَّهُ بِهٖ مِنَ الْبَلَاءِ - يَا ذَنَ اللَّهِ - .
* خواسته‌هایی که به واسطه‌ی آن‌ها الله متعال تو را از بلا و مصیبت مصون می‌دارد.

سؤالاً شَمَلَ كُلَّ حَاجِيَاتِكَ، مَا عَلِمْتَ مِنْهَا وَمَا لَمْ تَعْلَمْ ...
لَكِنْ مِنْ رُفْعِ إِلَيْهِ السُّؤَالِ عِلْمٍ - سَبْحَانَهُ - .
خواسته‌هایی که همه‌ی نیازهایت را شامل می‌شوند، آن‌چه می‌دانی و آن‌چه نمی‌دانی ... اما کسی که از او خواسته می‌شود همه را می‌داند.

إخواني وبحمد الله انتهينا من وِردِ السُّؤالاتِ ويتبعه وِردُ

الإستعاذات

برادران گرامی، به لطف خداوند متعال، اوراد درخواست‌ها
به پایان رسیده و در ادامه اوراد استعاذه و پناه جستن را ذکر
می‌کنیم.

وَرْدُ الْإِسْتِعَاذَاتِ

ورد استعازات (اذکار پناه جستن به الله متعال)

ایها القلب: تهباً للاستعاذة بالله وحده

ای قلب! برای پناه جستن به الله یگانه آماده باش

ليس لك إلا أن تستعيذَ بالله.. وليس لك من سلامةٍ إلا أن
يعيذك الله ...

چاره‌ای جز پناه جستن به الله متعال نداری ... اگر الله
یکتا تو را پناه ندهد، هیچ سلامتی‌ای نخواهی یافت ...

فما أكثر الأعداء.. لكن ما أعظم الدعاء...؟!
دشمنان چه بسیارند ... در مقابل، دعا چه قدر بزرگ است...!!

فيا لها من تعوذاتٍ لو عقلها قائلوها ...
چه اذکار فراوانی برای پناه خواستن موجود است! البته
اگر گوینده‌اش به آن‌ها بیندیشد ...

هاك التعوذات العظيمة التامة... لا يتجاوزهن أحدٌ أبداً...
معوذات بزرگ و کاملی وجود دارد ... که هرگز کسی از آن
نمی‌گذرد ...

اطلب بها الحماية من الله، وأنت الخائف المضطر، وأنت
المحتاج المتضرع...

با آنها از الله یکتا حمایت بطلب، در حالی که ترسان و
ناگزیری، و محتاج و التماس گری ...

وعندها سيعود العدو خاسئاً وهو حسيّرٌ، وتعود أنت في
حمى الله أمناً من كل شرٍّ وشريرٍ ...
این جاست که دشمن رسوا و شرمنده و فرومانده می شود،
و تو از هر شر و شروری با امنیت کامل در پناه الله یکتا
برخواهی گشت ...

وردُ الاستِعاذات:

ورد استعاذات (اذکار پناه جستن به الله متعال)

* أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

* «پناه می برم به الله از شیطانِ رانده شده».

* ﴿رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ﴾ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ

أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ [المؤمنون: ٩٧-٩٨].

* «پروردگارا! از وسوسه‌های شیاطین به تو پناه می برم

(٩٧) و پروردگارا، از این که آن‌ها نزد من حاضر شوند [نیز] به

تو پناه می برم (٩٨)».

* ﴿رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا

تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ﴿٤٧﴾ [هود: ٤٧].

* «[نوح] گفت: «پروردگارا! من به تو پناه می برم از این که

چیزی را که به آن دانشی ندارم از تو بخواهم و اگر مرا

نبخشی و بر من رحم نکنی، از زیان کارانم».

* ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ [البقرة: ٦٧].

* «به الله پناه می برم از این که جزو نادانان باشم».

(١) «اللَّهُمَّ لَكَ أَسَلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ
أَنْبَتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ
تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ».

(١) «یا الله! تسلیم تو شدم، به تو ایمان آوردم، بر تو توکل
کردم، به سوی تو روی آوردم و به کمک تو، با دشمنان مقابله
نمودم. یا الله! هیچ معبود راستینی جز تو نیست، به عزت تو
پناه می برم که مبادا مرا گمراه کنی؛ تو، همیشه زنده ای
هستی که هرگز نمی میری و جن ها و انسان ها می میرند».

(٢) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ، وَمِنْ دَرَكِ
الشَّقَاءِ، وَمِنْ شِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ، وَمِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ».

(٢) «یا الله! از نگون بختی، تقدیر بد، شادکامی دشمنان و از
بلای سخت و افتادن در مهلکه، به تو پناه می برم».

(٣) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا
يَخْشَعُ، وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ، وَنَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ

صَلَاةٍ لَا تَنْفَعُ، وَعَمَلٍ لَا يُرْفَعُ».

۳) «یا الله! از علمِ بی‌ثمر و بی‌سود و از قلبی که خشوع ندارد و از دعایی که شنیده نمی‌شود و از نفسی که سیر نمی‌شود به تو پناه می‌برم؛ و پناه می‌برم به تو از نمازی که سودی ندارد، و از عملی که بالا برده نمی‌شود (قبول نمی‌شود)».

۴) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَادَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِي خَيْرًا».

۴) «یا الله! از تو تمام خیرها را می‌خواهم، خیرهای زود هنگام و آینده را و خیرهایی که می‌دانم و نمی‌دانم و از تمام شرها چه زود هنگام، چه دیر هنگام، از آن چه که می‌دانم و آن چه نمی‌دانم، به تو پناه می‌برم. یا الله! از تو خیری را می‌خواهم که بنده و پیامبرت از تو خواسته است، و از شر

آن چه بنده و پیامبرت به تو پناه برده است، به تو پناه می‌برم. یا الله! از تو بهشت و هر گفتار و کرداری که مرا به بهشت نزدیک می‌کند، می‌خواهم و از جهنم و هر گفتار و کرداری که مرا به آن نزدیک می‌کند، به تو پناه می‌برم، و از تو می‌خواهم هر چه برایم مقدر کرده‌ای؛ خیر بگردانی».

۵) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ، وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ. وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْغِنَى، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ».

۵) «یا الله! از فتنه‌ی دوزخ، و از عذاب دوزخ به تو پناه می‌برم؛ و از فتنه‌ی قبر و از عذاب قبر به تو پناه می‌برم؛ و از شرّ فتنه‌ی ثروت و فقر به تو پناه می‌برم و از فتنه‌ی مسیح دجال به تو پناه می‌برم».

۶) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الصَّدْرِ، وَبَعْيِ الرَّجَالِ».

۶) «یا الله! از این که به مرحله‌ی پستی عمر (پیری و خرفتی) برسم، به تو پناه می‌برم، و از فتنه‌ی دنیا به تو پناه

می‌برم، و از فتنه‌ی سینه (مرگ بدون توبه و دل‌مردگی و داشتن عقیده‌ی ناپسند)، و سرکشی مردم به تو پناه می‌برم».

۷) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْقِلَّةِ وَالذَّلَّةِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ».

۷) «یا الله! از فقر به تو پناه می‌برم. و از کمی‌ اعمال و صفات نیک و از خواری به تو پناه می‌برم. و از این‌که ظلم کنم و یا بر من ظلم شود، به تو پناه می‌برم».

۸) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ».

۸) «یا الله! از شر آن‌چه مرتکب شده‌ام و یا انجامش نداده‌ام به تو پناه می‌جویم».

۹) «اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ، وَرَبَّ إِسْرَافِيلَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ حَرِّ النَّارِ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ».

۹) «یا الله! ای پروردگار جبرئیل و میکائیل، و ای پروردگار اسرافیل، از گرمای دوزخ و از عذاب قبر به تو پناه می‌برم».

۱۰ «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ؛ فَإِنَّهُ بِئْسَ الضَّجِيعُ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ؛ فَإِنَّهَا بئسَتِ الْبِطَانَةُ».

۱۰ «یا الله! من از گرسنگی که بد هم‌خوابی‌ست و نیز از
خیانت که ویژگی درونی بدی‌ست، به تو پناه می‌برم».

۱۱ «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَرَمِ، وَالتَّرَدِّي، وَالْهَدْمِ،
وَالْغَمِّ، وَالْحَرِيقِ، وَالْغَرَقِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ
الْمَوْتِ، وَأَنْ أُقْتَلَ فِي سَبِيلِكَ مُدْبِرًا، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ لِدَيْعًا».

۱۱ «یا الله! از پیری و خرفتی، پرت شدن از ارتفاع، زیر آوار
شدن، و غم و اندوه، سوختن با آتش و غرق شدن به تو پناه
می‌برم؛ و از این‌که شیطان در لحظه‌ی مرگ مرا به فساد و تباهی
کشد، و از این‌که در حال فرار از جهاد در راه تو کشته شوم، به تو
پناه می‌آورم؛ و به تو پناه می‌برم از این‌که بر اثر گزیدگی بمیرم».

۱۲ «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا
وَالْمَمَاتِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْتَمِ وَالْمَعْرَمِ».

۱۲ «یا الله! از عذاب قبر به تو پناه می‌برم، و از فتنه‌ی

مسیح دجال به تو پناه می‌برم، و از شرّ زندگی و مرگ به تو پناه می‌برم، و از شرّ گناه و اسبابش و از بدهکاری به تو پناه می‌برم».

۱۳) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْمَسْكِنَةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ، وَالْكَفْرِ، وَالْفُسُوقِ، وَالشَّقَاقِ، وَالنَّفَاقِ، وَالسُّمْعَةِ، وَالرِّيَاءِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الصَّمَمِ، وَالْبُكْمِ، وَالْجُنُونِ، وَالْجُدَامِ، وَالْبَرَصِ، وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ».

۱۳) «یا الله! از ناتوانی، تنبلی، بزدلی، بخل، پیری و فرتوتی، سنگدلی، غفلت، ناداری، خواری، مسکینی، به تو پناه می‌برم؛ و از فقر، کفر، گناهان، مخالفت و دشمنی، نفاق، عمل به نیت شهرت و ریا به تو پناه می‌برم؛ و از کری، گنگی، دیوانگی، جذام، پیسی و بیماری‌های سخت به تو پناه می‌برم».

۱۴) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَجَمِيعِ سَخَطِكَ».

۱۴) «یا الله! از زوال نعمتی که عطا کرده‌ای و از دگرگونی عافیتی که - به ما - بخشیده‌ای و از خشم و عذاب ناگهانی تو و از همه‌ی خشم و غضبت به تو پناه می‌برم».

(۱۵) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنِّي».

(۱۵) «یا الله! من از شر شنوایی و بینایی و از شر زبان و دل و شرمگاهم به تو پناه می‌برم».

(۱۶) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ، وَغَلَبَةِ العَدُوِّ، وَشَمَانَةِ الأَعْدَاءِ».

(۱۶) «یا الله! من از سنگینیِ قرض و بدهی، و چیرگی دشمن و شادکامی دشمنان به تو پناه می‌برم».

(۱۷) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمِ السُّوءِ، وَمِنْ لَيْلَةِ السُّوءِ، وَمِنْ سَاعَةِ السُّوءِ، وَمِنْ صَاحِبِ السُّوءِ، وَمِنْ جَارِ السُّوءِ فِي دَارِ المُقَامَةِ».

(۱۷) «یا الله! از روز و شب بد، و از لحظه‌ی بد، و از دوست و همراه بد، و از همسایه‌ی بد در شهری که زندگی می‌کنم به تو پناه می‌برم».

(۱۸) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ضِيقِ الدُّنْيَا، وَضِيقِ يَوْمِ القِيَامَةِ».

(۱۸) «یا الله! از تنگی و سختی دنیا و روز رستاخیز به تو

پناه می برم».

(۱۹) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ، وَالْأَعْمَالِ،
وَالْأَهْوَاءِ وَالْأَذْوَاءِ».

(۱۹) «یا الله! من از اخلاق و کردار ناپسند و از امیال نفسانی
(و باورهای نادرست) و بیماری‌ها به تو پناه می برم».

(۲۰) «اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْهَمِّ، وَالْحَزَنِ، وَضَلَعِ الدِّينِ،
وَعَلْبَةِ الرَّجَالِ».

(۲۰) «یا الله! از شرّ نگرانی و اندوه، و از سنگینی بدهی و از
چیرگی و ستم دیگران، به تو پناه می برم».

(۲۱) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَارِ الشُّوْءِ، وَمِنْ زَوْجِ
تُشَيْبِي قَبْلَ الْمَشِيبِ، وَمِنْ وَلَدٍ يَكُونُ عَلَيَّ رَبًّا، وَمِنْ مَالٍ
يَكُونُ عَلَيَّ عَذَابًا، وَمِنْ خَلِيلٍ مَّاكِرٍ عَيْنُهُ تَرَانِي وَقَلْبُهُ يَرْعَانِي،
إِنْ رَأَى حَسَنَةً دَفَنَهَا، وَإِنْ رَأَى سَيِّئَةً أَدَاعَهَا».

(۲۱) «یا الله! از همسایه‌ی بد، و از همسری که قبل از
پیری پیرم کند، و از فرزندی که بر من خدایی کند و از مالی
که مایه‌ی عذابم شود، و از دوست صمیمی مکاری که مرا زیر

نظر دارد و قلبش مرا می‌پاید، اگر نیکی دید دفنش می‌کند و اگر بدی دید پخشش می‌کند، به تو پناه می‌برم».

(۲۲) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ سُوءِ الْعُمْرِ».

(۲۲) «یا الله! از ضعف و کاهش هوشیاری بر اثر پیری به تو پناه می‌برم».

(۲۳) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَهْدِيكَ لِإِرْشَادِ أُمُورِي، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي».

(۲۳) «یا الله! از تو می‌خواهم مرا به بهترین رفتار و کردار راهنمایی کنی؛ و از شر نفسم به تو پناه می‌برم».

(۲۴) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ».

(۲۴) «یا الله! من از این که دانسته به تو شرک ورزم به تو پناه می‌برم و اگر ندانسته مبتلا به شرک شوم از تو آمرزش می‌طلبم».

(۲۵) «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ، مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ، وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الْأَعْوَرِ الْكَذَّابِ».

(۲۵) «از فتنه‌های آشکار و پنهان به الله پناه می‌برم؛ و از فتنه‌ی دجالِ کورِ یک‌چشمِ بسیار دروغگو به الله پناه می‌برم».

(۲۶) «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ مِنْ هَمَزِهِ، وَنَفْثِهِ، وَنَفْحِهِ».

(۲۶) «از دیوانگی و شعر و تکبر شیطان به الله پناه می‌برم».

تذکر...

به یاد داشته باش ...

إِنَّكَ اسْتَعَدْتَ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ:

تو به الله بلندمرتبه و عظیم پناه جستی:

* بِاسْتِعَاذَةِ عِلْمِهَا النَّبِيِّ ﷺ لَزَوْجِهِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا .

* به استعاذه‌ای که پیامبر ﷺ آن را به همسرش عایشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا آموزش داد.

* بِاسْتِعَاذَةِ كَانِ النَّبِيِّ ﷺ دَائِمًا يَسْتَعِيذُ بِهَا .

* به استعاذه‌ای که دائماً نبی اکرم ﷺ با آن پناه می‌طلبید.

* بِاسْتِعَاذَةِ كَانِ النَّبِيِّ ﷺ يَعْلَمُهَا أَصْحَابُهُ كَمَا يَعْلَمُهُمُ

الْقُرْآنُ .

* به استعاذه‌ای که پیامبر ﷺ آن را همانند قرآن به یارانش تعلیم می‌داد.

* باسْتِعَاذَةِ كَانَ النَّبِيِّ ﷺ كَثِيرًا مَا يَرُدُّهَا قَبْلَ مَوْتِهِ.
* به استعاذه‌ای که رسول اکرم ﷺ بارها آن را قبل از وفاتش تکرار می‌کرد.

* باسْتِعَاذَةِ أَكْثَرَ مِنْهَا النَّبِيُّ ﷺ خَاصَّةً فِي الصَّلَاةِ.
* به استعاذه‌ای که پیامبر ﷺ آن را به‌ویژه در نماز، بسیار می‌خواند.

* باسْتِعَاذَةِ عَلِمَهَا النَّبِيُّ ﷺ لِذَلِكَ الشَّابَّ عِنْدَمَا طَلَبَ ذَلِكَ
مِنَ النَّبِيِّ ﷺ.
* به استعاذه‌ای که پیامبر ﷺ بعد از درخواست آن جوان، به وی آموخت.

* باسْتِعَاذَةِ مَنْ قَالَهَا أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُ قَلِيلَ الشَّرْكِ الْخَفِيِّ
وَكَثِيرِهِ.

* به استعاذه‌ای که اگر کسی آن را بخواند، الله متعال شرک خفی، چه کم و چه زیادش را از او می‌زداید.

* باستعاذاتِ كان النبي ﷺ يحافظ عليها دائماً.
* به استعاذاتی که دائماً پیامبر ﷺ به آن پایبند بود.

انتهی وِرْدُ الإستعاذة ویتبعه وِرْدُ الرقية الشرعية
به پایان بحث اوراد استعاذه رسیدیم و در ادامه، اوراد رقیه
شرعی را ذکر می‌کنیم.

* * *

وَرْدُ الرِّقِيَةِ الشَّرْعِيَّةِ

اورادِ رقيهى شرعى

أبيها القلب: تهيأ للرقية الشرعية

إنها رقى تدفع وترفع...

**ای قلب! برای اوراد رقیه شرعی آماده باش
این اوراد، بیماری‌ها و مشکلات را از تو دور
می‌نماید**

أتاك الذكر الذي به تحمي نفسك وأهلك ومالك...
در این بخش اذکاری را بیان می‌کنیم که با گفتنش، خود،
خانواده و مالت مصون می‌مانند

أتاك الذكر الذي لا يبقى عليك بعده حسدٌ ولا عينٌ ولا سقمٌ...
اذکاری را بیان می‌داریم که با گفتنش اثری از حسد،
چشم زخم و بیماری در وجودت نخواهد ماند.

أتاك الذكر الذي به تقهر الأعداء من الجن والإنس ولو
اجتمعوا عليك...

اذکاری را بیان می‌داریم که با گفتنش بر تمامی دشمنان

جنی و انسی خویش غالب خواهی شد، حتی اگر همگی علیه تو گرد آیند.

اعلم أن الرقى واحدة والرقاة كثر، لكن من المُجاب؟
بدان که رقیه یکی است و راقیان بسیار، اما اجابتگر کیست؟
تقدم أنت، وقله وقلبك مع كلمات الله التامة تلك... يعیش
عظمتها، ویأوي إلى حمى الله بها...

در حالی این اوراد را تقدیم دار و بگو، که قلبت همراه
باشد با کلمات کامل پروردگار، در حالی که بزرگی آن را به یاد
داری و با توسل به آنها به الله پناه می جویی.

تقدم وقلها بنية الرقية والشفاء والحماية من كل شرٍّ وشريرٍ...
این اوراد را با نیت رقیه و شفاء و درمان و مصون ماندن از
هر شر و بدی و شروری بیان دار

ثم انتظر فرج الله، ألا إن فرج الله واقعٌ... بإذن الله.
سپس در انتظار گشایش باش و بدان که به اذن خداوند
متعال، فرج و گشایش خداوند نزدیک است.

ورد الرقية الشرعية^(۳)

ورد رقيهى شرعى

۱- ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۲﴾
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۳﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿۴﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿۵﴾
أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۶﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ
الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿۷﴾﴾ [الفاتحة: ۱-۷].

۱- «به نام الله بخشنده مهربان (۱) تمام ستایشها [و

۳- من وجد ألمًا في جسده، أو خاف على نفسه الحسد، فليجمع كفيه
ثم ليقرأ فيهما ما سيأتي من الرقية مع النفخ بقليل من الريق بعد كل
دعاء رقية ثم ليمسح بهما موضع الألم أو الجسد كله، فإنه سيجد
بذلك البرأ التام - بإذن الله - .

هر کس در خود دردی احساس کرد، یا از حسد بر خود بیم داشت،
دو کف دست را کنار هم بگیرد و سپس رقيه‌هایی که بعداً ذکر
خواهد شد را در آن دو بخواند و بعد از هر رقيه‌ای، با مقدار کمی آب
دهان، دم کند؛ سپس آن را بر محل درد یا تمام بدنش بکشد؛ به
اذن الهی کاملاً درمان خواهد شد.

سپاس‌ها] از آنِ الله - پروردگار جهانیان- است؛ (۲) بخشنده مهربان است؛ (۳) مالک روزِ جزاست. (۴) [پروردگارا] تنها تو را عبادت می‌کنیم و تنها از تو یاری [و مدد] می‌جوییم. (۵) ما را به راه راست هدایت فرما [و همواره ثابت‌قدم بگردان]؛ (۶) راه کسانی [همچون پیامبران، شهیدان، راستگویان و نیکوکاران] که به آنان نعمت داده‌ای، نه [راه] کسانی که بر آنان خشم گرفته شده است [= یهود] و نه [راه] گمراهان [= نصاری]. (۷)».

۲- اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ۲۵۵].

پناه می‌برم به الله از شیطان رانده شده

«الله [معبودِ راستین است؛] هیچ معبودی [راستینی] جز او نیست؛ زنده پاینده [و قائم به ذات] است؛ نه خوابی سبک او را فرا می‌گیرد و نه خوابی سنگین؛ آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است، از آن اوست. کیست که نزد او جز به فرمانش شفاعت کند؟ گذشته

و آینده آنان [= بندگان] را می‌داند و [آنان] به چیزی از علم او احاطه [و آگاهی] نمی‌یابند، مگر آنچه خود بخواهد. کرسی او آسمان‌ها و زمین را در بر گرفته است و نگه‌داشتنِ آن‌ها بر او [سنگین و] دشوار نیست و او بلندمرتبه [و] بزرگ است».

۳- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۙ (۱) اللّٰهُ الصَّمَدُ ۙ (۲) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۙ (۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ وَّكُفُوًا اَحَدٌ ۙ﴾ [الإخلاص: ۱-۴].

به نام الله بخشنده و مهربان
 «بگو: او الله یکتاست. (۱) الله بی‌نیاز است [و همه نیازمند او هستند]. (۲) نه [فرزندی] زاده و نه زاده شده است. (۳) و هیچ کس همانند و همتای او نبوده و نیست. (۴)».

۴- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۙ (۱) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۙ (۲) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۙ (۳) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۙ (۴) وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۙ﴾ [الفلق: ۱-۵].

به نام الله بخشنده و مهربان
 «بگو: به پروردگار سپیده‌دم پناه می‌برم، (۱) از شرِ تمام

آن چه آفریده است، (۲) و از شر تاریکی شب، آن گاه که همه جا را فراگیرد، (۳) و از شر [زنان جادوگر] که با افسون در گره‌ها می‌دمند. (۴) و از شر حسود، آن گاه که حسد ورزد. (۵)».

۵- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿۱﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿۲﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿۳﴾
مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿۴﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ
النَّاسِ ﴿۵﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿۶﴾﴾ [الناس: ۱-۶].

به نام الله بخشنده و مهربان

«بگو: به پروردگار مردم پناه می‌برم، (۱) فرمانروای مردم، (۲) معبود [راستین] مردم، (۳) از شر [شیطان] وسوسه‌گر که [به هنگام ذکر الله،] پنهان می‌گردد؛ (۴) همان [وسوسه‌گری] که در دل‌های مردم وسوسه می‌کند؛ (۵) از جنیان [باشد] و [یا از] آدمیان. (۶)».

۶- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ».

۶- «پناه می‌برم به کلمات کامل الله از شر آن چه آفریده است.».

۷- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَآمَةٍ».

۷- «از هر شیطان، هر گزنده و هر چشم شور به سخنان کامل الله، پناه می برم».

۸- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ، مِنْ شَرِّ مَا أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ تَكْشِفُ الْمَغْرَمَ وَالْمَأْتَمَّ، اللَّهُمَّ لَا يُهْزَمُ جُنْدُكَ، وَلَا يُخْلَفُ وَعْدُكَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ، سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ».

۸- «یا الله! پناه می برم به وجه بزرگوارت و به کلمات کاملت از شر هر چیز که پیشانی اش در دست توست، یا الله! تو بدهکاری و گناه را بر طرف می کنی، یا الله! لشکریانت شکست ناپذیرند و وعده ی تو خلاف ناپذیر است و هیچ صاحب سرمایه ای را سرمایه اش از عذاب تو نجات نمی دهد، تو پاک و منزهی و به حمد و ستایش تو می پردازم».

۹- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَذَرَأً وَبِرّاً، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ،

وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرِجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا دَزَأَ فِي الْأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا
يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا
طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ، يَا رَحْمَانُ».

۹- «به کلمات کامل الله که هیچ نیکوکار و بدکاری توان
گذر از آن را ندارد پناه می‌برم، از شر آن چه آفریده و به وجود
آورده، و از شر آن چه از آسمان فرود آورده و از شر آن چه به
آسمان بالا می‌برد، و از شر آن چه در زمین تخم افشاند و از
آن بیرون می‌آورد و از شر فتنه‌های شب و روز، و از شر هر
رونده‌ای مگر رونده‌ای که به خیر می‌رود؛ ای الله رحمان».

۱۰- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ، مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ، وَمِنْ
شَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَحْضُرُونِ».

۱۰- «از خشم الله و مجازات او و از شر بندگانش و از
وسوسه‌های شیاطین و از این که سراغ من بیایند، به کلمات
کامل الله پناه می‌برم».

۱۱- «بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ».

۱۱- «به نام الله که با نام او هیچ چیز در زمین و در آسمان زبانی نمی‌رساند».

۱۲- «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ وَرَبَّ الْأَرْضِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ، فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ، فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ، فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ، فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ».

۱۲- «یا الله! ای پروردگار آسمان‌ها و زمین و عرش بزرگ! و ای پروردگار ما و هر چیز دیگر! ای شکافنده‌ی دانه و هسته! ای فرود آورنده‌ی تورات و انجیل و فرقان (قرآن)! از شر هر چیزی که پیشانی‌اش در دست توست، به تو پناه می‌برم. یا الله! تویی اول؛ و قبل از تو چیزی وجود ندارد؛ تویی آخر، و بعد از تو چیزی نیست؛ تو آشکاری، و هیچ چیز آشکارتر از تو نیست. تو پنهانی، و هیچ چیز پنهان‌تر از تو نیست».

تذکر ...

به یاد داشته باش ...

لقد مررت بأعظم الرقى الشرعية... فمنها:

بزرگ‌ترین رقیه‌های شرعی از نظرت گذشت ... از جمله:

* رُقِيَّةٌ بِأَعْظَمِ سُورَةٍ فِي الْكِتَابِ، تَدْفَعُ بِهَا السَّمُومَ،
وَالْجُنُونَ، وَسَائِرَ الْأَسْقَامِ.

* رقیه با بزرگ‌ترین سوره‌ی قرآن کریم که با آن سم‌ها،
جنون، و دیگر بیماری‌ها دفع می‌شود.

* وَمِنْهَا رُقِيَّةٌ بِأَعْظَمِ آيَةٍ فِي الْكِتَابِ، تَدْفَعُ بِهَا أَدَى الْجَانِ
بِحِرَاسَةِ الْمَلَائِكَةِ لَكَ.

* رقیه با بزرگ‌ترین آیه‌ی قرآن کریم که با خواندن آن،
فرشتگان تو را از جن‌ها محافظت می‌کنند.

* وَمِنْهَا رُقِيَّةٌ بِاسْتِعَاذَةِ هِيَ مِنْ أَعْظَمِ مَا تَعُوذُ بِهِ الْمَتَعُوذُونَ.

* رقیه با بزرگ‌ترین استعاذه‌ای که مردم از آن بهره می‌برند.

* ومنها رُقِيَّةٌ علمها النبي ﷺ لمن كان يفرع من النوم، وأنه لو قالها فلن تضره الشياطين.

* رقيه‌ای که پیامبر ﷺ آن را به شخصی که بدخواب می‌شود، آموزش داده است که اگر آن را بخواند، شیاطین به او آسیبی نمی‌رسانند.

* ومنها رُقِيَّةٌ لو قلتها ثم نزلت مكاناً جديداً فلن يضرک شيءٌ.

* رقيه‌ای که اگر آن را خواندی و سپس در جایی اتراق کردی، هیچ چیز به تو آسیب نمی‌رساند.

* ومنها رُقِيَّةٌ هي إستعاذة جبريل لرسول الله ﷺ عندما كادته الشياطين ليلة الجن، وأرادوا حرق وجهه الشريف، فرد الله كيدهم، وأطفأ نارهم.

* رقيه‌ای که جبرئیل با آن پیامبر ﷺ را در شبی که جن‌ها خواستند صورت مبارکش را بسوزانند، رقيه نمود که الله متعال مکرشان را ناکام گذاشت و آتش‌شان خاموش شد.

* ومنها رُقِيَّةٌ إِنْ قَلَّتْهَا فَلَنْ يَضُرَّكَ اللهُ شَيْءٌ فِي يَوْمِكَ
وليلتك - بإذن الله تعالى -.

* رقيه‌ای که اگر آن را خواندی، در طول شبانه‌روز به
اذن الهی به تو آسیبی نمی‌رسد.

إِنْتَهَى وَرَدُّ الرُّقِيَّةِ الشَّرْعِيَّةِ وَيَتَّبِعُهُ وَرَدُّ الْكَرْبِ وَالْهَمِّ
به پایان اوراد رقيه شرعی رسیدیم و در ادامه اوراد دفع
اندوه و ناراحتی را ذکر خواهیم کرد.

وَرْدُ الْكَرْبِ وَالْهَمِّ

اوراد نگرانی و اندوه و مشکلات

أَيُّهَا الْقَلْبُ: تَهَيَّأ لِكُشْفِ الْكُرْبِ بِالدَّعَاءِ

ای قلب! برای زدودن غم‌ها به وسیله‌ی دعا
آماده باش

أَيُّهَا الْمُسْلِمُ الْمَكْرُوبُ..
ای مسلمانان غم‌زده!

اعلم أن الذي قدر عليك الكرب والديون والهموم هو
الذي علمك ورد الكرب هذا، لتتقي الكرب قبل حلولها،
وترفع بها الكُرب بعد نزولها، وتزيل بها الهموم والديون بعد
استحكامها...

بدان همان ذاتی که مشکلات و بدهی و اندوه‌ها را در
تقدیرت نهاده است، دعای رفع این مشکلات را هم به تو تعلیم
داده است؛ تا قبل از بروز ناگواری‌ها از آن‌ها پرهیز کنی. و با
آن دعا، غم‌ها و بدهی‌ها را که ریشه کرده‌اند، بزدایی ...

فليردها لسانك الآن، وقلبك هائم في عظمة كلماتها
وكمالاتها...

اکنون زبانت باید آن را زمزمه کند و دلت در عظمت
کلمات و کمال آن سرگردان شود ...

موقناً بأن كربتک ليس لها من دون الله كاشفة..
باور کند که جز الله متعال کسی دیگر این معضلات را
نمی‌زداید ...

اجمع لها قلبك ولسانك، وقلها ولا تستعظم كربك على الله.
دل و زبانت را برایش آماده کن، بخوان و مشکلاتت را بر
پروردگارت بزرگ بدان.

قلها، وسيصبح الكرب نسيًا منسيًا...
آن را بخوان؛ به زودی به فراموشی سپرده خواهد شد ...
قلها، وانتظر خَلْفَ خَيْرٍ من كلِّ كربٍ بعدها - بإذن الله - .
آن را بخوان و بعد از هر مشکل، به اذن الله منتظر
جایگزینی خیر و نیکی به جای آن باش.

اجعل كريك في كفة، واجعل كلمات الله في كفة...
مشكلات را در يك كفه بگذار و كلمات الهی را در كفه‌ای
دیگر ...

ثم انظر هل من شيء يثقل كلمات الله أو يعجزها...؟!
بعد ببین آیا چیزی از كلمات الله متعال سنگین تر است؟ یا
آیا چیزی بر آن غالب می آید...؟!!!

وَرْدُ الْكَرْبِ وَالْهَم...

ورد یا ذکر رفع مشکلات

* ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

[الأنبياء: ۸۷].

* «پروردگارا، هیچ معبودی [راستین] جز تو نیست. تو منزهی. بی تردید، من از ستمکاران بوده‌ام».

* ﴿رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ [القصص: ۲۱].

* «پروردگارا! مرا از [آسیب] ستمکاران نجات بده».

* ﴿رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾ [العنكبوت: ۳۰].

* «پروردگارا! مرا در برابر مفسدان یاری کن».

* ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ [آل عمران: ۱۷۳].

* «الله برای [محافظت از] ما بس است و [او] بهترین

[مراقب و] کارساز است».

(۱) «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ».

(۱) «هیچ معبود راستینی به جز الله نیست پروردگار بزرگوار و صبور؛ و هیچ معبود راستینی به جز الله نیست پروردگار عرش عظیم؛ هیچ معبود راستینی به جز الله نیست پروردگار آسمان‌ها و پروردگار زمین و پروردگار عرش کریم».

(۲) «اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أُمَّتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِيعَ قَلْبِي، وَتُورَ بَصْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي».

(۲) «یا الله! من بنده‌ی تو و بنده‌زاده و کنیززاده‌ی توام، پیشانی و زمام امورم به دست توست، حکم تو بر من نافذ و قضا و تقدیر تو در مورد من به عدالت است، با (توسل به) تمامی نام‌هایی که داری و خود را به آن نامیده‌ای، یا در کتابت نازل کرده‌ای و یا به کسی از بندگانت آموخته‌ای و یا در نزد خود در

علم غیب نگه داشته‌ای، از تو می‌خواهم که قرآن را بهار دل، نور سینه، جلای غم و زداینده‌ی اندوهم بگردانی».

(۳) «يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ».

(۳) «ای همیشه‌زنده و همیشه‌پاینده با (توسل) به رحمت تو، کمک می‌طلبم».

(۴) «اللَّهُ اللهُ رَبِّي، لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا».

(۴) «الله الله، پروردگار من است، هیچ چیز را شریک او نمی‌سازم».

(۵) «اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلَا تَكْلِنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ».

(۵) «یا الله! امیدوار رحمت هستم، مرا یک چشم به هم زدن به خودم وامگذار، و تمام کارهایم را سر و سامان ده، معبودی راستین جز تو نیست».

(۶) «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ، إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ».

(۶) «هیچ معبود راستینی جز تو نیست. تو منزهی. بی‌تردید، من از ستمکاران بوده‌ام».

۷) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدِّينِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ».

۷) «یا الله! از نگرانی و اندوه و از ناتوانی و تنبلی، و از بخل و ترس و از خم شدن کمر در زیر بار قرض، و از قهر و خشونت صاحبان قرض، به تو پناه می‌برم».

۸) «اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ».

۸) «یا الله! مرا با حلالیت از حرمت کفایت فرما و با فضل و رحمت از غیر خودت بی‌نیاز کن».

۹) «اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ، تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ، وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ، وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ، وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ، بِيَدِكَ الْخَيْرُ، إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا، تُعْطِيهِمَا مَنْ تَشَاءُ، وَتَمْنَعُ مِنْهُمَا مَنْ تَشَاءُ، ارْحَمْنِي رَحْمَةً تُغْنِينِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ».

۹) «یا الله! ای پادشاه جهانیان، هر کس را بخواهی پادشاهی می‌بخشی، و از هر کس بخواهی قدرت را می‌ستانی،

هر کس را بخواهی عزت داده و هر کس را بخواهی فرودست می‌گردانی، خیر در دست توست. و قطعاً تو بر همه چیز توانایی. رحمان دنیا و آخرت و رحیم هر دویی، آن دو را به هر کس بخواهی می‌بخشی و هر دو را از هر کس بخواهی می‌گیری، چنان رحمتی بر من عنایت فرما که با آن مرا از غیر خود بی‌نیاز فرمایی.»

(۱۰) «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَرِيمُ الْحَكِيمُ، سُبْحَانَهُ وَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ».

(۱۰) «معبود راستینی جز الله بزرگوار کریم نیست؛ پاک و منزّه است او؛ و مبارک است الله پروردگار عرش با عظمت؛ و تمام ستایش‌ها مخصوص الله پروردگار جهانیان است.»

(۱۱) اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ.

(۱۱) «یا الله! بر نبی‌مان محمد ﷺ درود و سلام و برکت بفرست.»

تذکر ...

به یاد داشته باش ...

قبل أن تمضي بعيداً عن أذكار الكربات، أو بعد زوال الكربات عنك ...

قبل از این که از اذکارِ مشکلات فاصله گیری، یا بعد از پایان مشکلات ...

تَذَكَّرْ أَي كَلِمَاتٍ كَامِلَاتٍ هَتَفْتِهَا... لَقَدْ دَعَوْتُ اللَّهَ:
به یاد آور چه کلمات کاملی را بر زبان راندی ... تو الله را
با دعایی فراخواندی که:

* بدعاء يبدل الله به همك فرحاً وسروراً.
* الله نگرانی و اندوه تو را به شادی و خوشحالی مبدل
می کند.

* بدعاء كان النبي ﷺ يقوله عند الكرب.
* با دعایی که پیامبر ﷺ در ناگواری ها آن را می خواند.

- * بدعاءِ كان النبي ﷺ يقوله عند الهم والغم.
- * با دعایی که پیامبر ﷺ آن را در نگرانی و اندوه می‌خواند.
- * بدعاءِ سماه النبي ﷺ دعوات المکروب.
- * با دعایی که نبی اکرم ﷺ آن را دعاهای دلواپسان و آشوب‌زدگان می‌نامید.
- * بدعاءِ جمع من أجله النبي ﷺ أهل بيته وعلمهم إياه.
- * با دعایی که رسول الله ﷺ اهل بیتش را به خاطر آن جمع کرد و به آنان تعلیمش داد.
- * بدعاءِ لو دعوت به في كَرْبٍ أو بلاءٍ من بلايا الدنيا سيفرج الله عنك ذلك.
- * با دعایی که اگر آن را در حالت مشکلات و یا بلایی از انواع بلاهای دنیا بخوانی، الله تعالی آن را از تو خواهد زدود.
- * بدعاءِ لو دعوت به فکان عليك من الديون ما كان ولو كالجبال، لقضاها الله عنك.
- * با دعایی که اگر بدهکاری‌ات هر اندازه که باشد هرچند به اندازه‌ی کوه‌ها، و تو آن را بخوانی، الله تعالی آن را برایت ادا می‌کند.

* بدعاءِ علمه النبي ﷺ لحبه علي بن أبي طالب، لتفريج الكروب والبلايا.

* با دعایی که نبی اکرم ﷺ آن را جهت گشایش سختی‌ها و مصیبت‌ها به عزیز خود علی بن ابی طالب ﷺ، آموزش داد.

* بصلاةٍ على الحبيب ﷺ، القائل لمن أكثر الصلاة عليه «إذا تكفى همك، ويغفر ذنبك».

* با درودی بر حبیب ﷺ. حبیبی که به یک شخص که زیاد بر او درود می‌فرستاد فرمود: بی‌خیالِ نگرانیِ خود باش و گناه تو بخشیده می‌شود.

وَرْدُ الصَّبَاحِ وَالْمَسَاءِ

اذكار صبح و شام

أيهما القلب: تهيأ لورد الصباح والمساء

ای قلب! خود را برای اذکار صبح و شام آماده نما

أي حصنٍ تأوي إليه - من طوارق الزمان - أَمْنَع من أذكار
الصباح والمساء؟

چه دژی محکم‌تری از اذکار صبح و شام تو را از
مصیبت‌های روزگار محفوظ می‌دارد؟

حاشا لله أن يُسَلِّمَ عبداً التجأ إليه من أعدائه إلى الهلاك...
امکان ندارد بنده‌ای از دشمنان خویش به الله پناه آورد و
هلاکت گردد ...

لا.. ليس هذا فحسب .. إنما هو دوام الارتقاء في معارج
الدرجات والحسنات بأذكار الصباح^(٤) والمساء...
نه ... نه تنها این ... بلکه باید با مداومت بر اذکار صبح و
شام، پله‌های نیکی و ارتقا را طی کند.

أيها الذاکر تذکر قبل أن تردها أن المردين لها کثر، لكن
أین من یحفظ بها نفسه، ویغذي بها عقله، ویشبع روحه حين
یحضر وقتها ممن یهذر بها هذراً؟

ای ذاکر! قبل از تکرار این اذکار به یاد آور که تکرار
کنندگان فراوانند؛ اما مهم این است که بتوان خود را با آنها
محفوظ داشت و ذهن خویش را با آن تغذیه نمود، و در زمان
فرا رسیدن وقت این اذکار، روح خویش را سیراب گرداند.

٤- ملاحظه: یستبدل لفظ (أصبحنا - أصبح) عند المساء بـ (أمسینا - أمسی)
وکذلك لفظ (هذا اليوم) بـ (هذه الليلة) وکل ما یحتاج إلى تبدیل
جعلناه بلون مختلف.

تذکر: لفظ (أصبحنا - أصبح) در هنگام شب به (أمسینا و أمسی)
مبدل می‌شود. و نیز لفظ (هذا اليوم) به (هذه الليلة). هر لفظی که
نیاز به تغییر باشد آن را با رنگی دیگر نمایش داده‌ایم.

فإياك أن تكتفي بنظر العينين، أو لوك اللسان وذوق
الشفيتين، دون التفكير والتفكير فيها وفي معانيها...
دون التفكير في ضعفك واحتياجك وقوة من قيلت له...
دون التفكير في ذنوبك وفي سعة رحمة الله...
خذها بقوة واحمد الله عليها تكن من الشاكرين....
لذا مواظب باش مبادا كه بدون انديشيدن در اذكار و
معانی آن‌ها، فقط صرفاً نگاه خالی به آن‌ها افکنده و زبانت را
بچرخانی و لبانت را باز و بسته کنی!...
بدون تفکر به ناتوانی و نیاز خویش و بدون توجه به قدرت
ذاتی که این اذکار را برایش می‌خوانی...
بدون انديشيدن به گناهانت و وسعت آمرزش الله متعال...
با قدرت به آن پایبند باش و الله را بر آن ستایش کن و در
زمره‌ی شاكرين باش....

وَرَدَ الصَّبَاحِ وَالْمَسَاءِ

ذکر صبح و شب

(۱) «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ» ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ۲۵۵].

(۱) «الله [معبودِ راستین است؛] هیچ معبودی [راستینی] جز او نیست؛ زنده پاینده [و قائم به ذات] است؛ نه خوابی سبک او را فرا می‌گیرد و نه خوابی سنگین؛ آنچه در آسمان‌ها و زمین است، از آن اوست. کیست که نزد او جز به فرمانش شفاعت کند؟ گذشته و آینده آنان [= بندگان] را می‌داند و [آنان] به چیزی از علم او احاطه [و آگاهی] نمی‌یابند، مگر آن‌چه خود بخواهد. کرسی او آسمان‌ها و زمین را در بر گرفته است و نگه‌داشتن آن‌ها بر او [سنگین و] دشوار

نیست و او بلندمرتبه [و] بزرگ است».

۲ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ﴿۱﴾ اللّٰهُ
الصَّمَدُ ﴿۲﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿۳﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ﴿۴﴾﴾
[الإخلاص: ۱-۴]. (ثلاث مرات)

۲ «بگو: او الله یکتاست. (۱) الله بی نیاز است [و همه
نیازمند او هستند]. (۲) نه [فرزندی] زاده و نه زاده شده
است. (۳) و هیچ کس همانند و همتای او نبوده و نیست.
(۴)» (سه مرتبه)

۳ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿۱﴾
مِنَ الشَّرِّ مَا خَلَقَ ﴿۲﴾ وَمِنَ الشَّرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ﴿۳﴾ وَمِنَ الشَّرِّ
الَّتَفَثَّتْ فِي الْعُقَدِ ﴿۴﴾ وَمِنَ الشَّرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿۵﴾﴾ [الفلق:
۱-۵]. (ثلاث مرات)

۳ «بگو: به پروردگار سپیده دم پناه می برم، (۱) از شر
تمام آن چه آفریده است، (۲) و از شر تاریکی شب، آن گاه که
همه جا را فراگیرد، (۳) و از شر [زنان جادوگر] که با افسون
در گره ها می دمند. (۴) و از شر حسود، آن گاه که حسد ورزد.
(۵)» (سه مرتبه)

٤ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾^١
 مَلِكِ النَّاسِ^٢ إِلَهِ النَّاسِ^٣ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ^٤
 الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ^٥ مِنَ الْغِيْثَةِ وَالنَّاسِ^٦ ﴿﴾
 [الناس: ۱-۶]. (ثلاث مرات)

٤ «بگو: به پروردگار مردم پناه می‌برم، (۱) فرمانروای
 مردم، (۲) معبودِ [راستین] مردم، (۳) از شرِ [شیطان]
 وسوسه‌گر که [به هنگام ذکر الله] پنهان می‌گردد؛ (۴) همان
 [وسوسه‌گری] که در دل‌های مردم وسوسه می‌کند؛ (۵) از
 جنیان [باشد] و [یا از] آدمیان. (۶)». (سه مرتبه)

٥ «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَهُوَ
 الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ». (عشر مرات)
 ٥ «معبود راستینی جز الله نیست؛ یکتاست و هیچ
 شریکی ندارد؛ پادشاهی و حمد و ستایش از آن اوست، زنده
 می‌کند و می‌میراند و بر همه چیز تواناست». (ده مرتبه)

٦ «حَسْبِيَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ». (سبع مرات)

٦ «الله برای من کافی است، معبود راستینی جز او نیست. بر او توکل نمودم و او صاحب عرش عظیم است». (هفت بار)

٧ «بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ». (ثلاث مرات)

٧ «به نام الله که با نام او، هیچ چیز در زمین و در آسمان زبانی نمی‌رساند؛ و او بسیار شنوا و بی‌نهایت داناست». (سه مرتبه)

٨ «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ». (ثلاث مرات)

٨ «پناه می‌برم به کلمات کامل الله از شر آن چه آفریده است». (سه مرتبه).

٩ «رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا». (ثلاث مرات)

٩ «به پروردگار بودنِ الله و به اسلام به عنوان دین و به پیامبر بودنِ محمد ﷺ راضی شدم». (سه مرتبه)

(۱۰) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أُشْهِدُكَ، وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتَكَ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ». (أربع مرات)

(۱۰) «یا الله! من در این بامداد تو را گواه می‌گیرم و حاملان عرش و فرشتگان و همه‌ی مخلوقات را گواه می‌گیرم که فقط تو الله هستی؛ جز تو معبود راستینی نیست؛ یکتایی و هیچ شریکی نداری، و این‌که محمد بنده و فرستاده‌ی توست». (چهار مرتبه)

(۱۱) «أَصْبَحْتُ أَثْنِي عَلَيْكَ حَمْدًا، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ». (ثلاث مرات)

(۱۱) «در این بامداد با "حمد" تو را ستایش می‌کنم و گواهم که معبود راستینی جز الله نیست». (سه مرتبه)

(۱۲) «أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِيْنَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُسْلِمًا، وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ».

(۱۲) «بر فطرت اسلام و کلمه‌ی اخلاص و دین پیامبرمان

محمد ﷺ و دین توحیدی پدرمان ابراهیم که مسلمان بود و از مشرکان نبود، صبح نمودم».

(۱۳) «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ اللَّهُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

(۱۳) «به بامداد وارد شدیم و جهانیان به بامداد وارد شدند، و حمد و ستایش برای اوست، هیچ معبود راستینی جز او وجود ندارد. یگانه است و شریکی ندارد؛ پادشاهی و حمد و ستایش از آن اوست و بر انجام هر کاری تواناست.»

رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ، وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ، وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ».

پروردگارا! منفعت این روز و آنچه بعد از آن است را از تو می‌خواهم و از شر آن چه در این روز است و شر آن چه بعد از آن است، به تو پناه می‌برم. پروردگارا! از سستی و کسالت و پیری بد به تو پناه می‌برم؛ و از عذاب دوزخ و عذاب قبر به تو پناه می‌برم».

۱۴) «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ: فَتَحَهُ، وَنَصَرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ».

۱۴) «صبح نمودیم و کائنات برای الله، پروردگار جهانیان صبح نمودند. یا الله! از تو منفعت امروز را می‌خواهم؛ گشایشش، پیروزی‌اش، روشنایی‌اش، برکتش و هدایتش را. از شر آن چه در آن است و شر بعد از آن به تو پناه می‌برم».

۱۵) «اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ» [وَفِي الْمَسَاءِ: «اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ»].

۱۵) «یا الله! به کمک تو به بامداد رسیدیم و به کمک تو به شامگاه رسیدیم، و به کمک تو زنده می‌شویم و به کمک تو می‌میریم و بازگشت ما به سوی توست». [و در شب بگوید: «اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ»].

(۱۶) «اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ، أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، فَمِنْكَ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَלَكَ الْحَمْدُ، وَلَكَ الشُّكْرُ».

(۱۶) «یا الله! هر نعمتی که در این بامداد، شامل حال من یا یکی از مخلوقات شده، از طرف تو بوده است، تو شریکی نداری، پس ستایش و شکر از آن تو است».

(۱۷) «يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ، أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ، وَلَا تَكِلْنِيْ إِلَى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ».

(۱۷) «ای همیشه‌زنده و همیشه‌پاینده با (توسل) به رحمت تو، کمک می‌طلبم؛ تمام کارهایم را سر و سامان بخش، و یک چشم به هم زدن مرا به خودم وامگذار».

(۱۸) «اللَّهُمَّ عَافِنِيْ فِيْ بَدَنِيْ، اللَّهُمَّ عَافِنِيْ فِيْ سَمْعِيْ، اللَّهُمَّ عَافِنِيْ فِيْ بَصَرِيْ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اللَّهُمَّ إِنِّيْ أَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، وَأَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ». (ثلاث مرات)

(۱۸) «یا الله! مرا در بدنم عافیت ده، یا الله! مرا در شنوایی‌ام عافیت ده، یا الله! مرا در بینایی‌ام عافیت ده، معبودی راستین جز تو نیست؛ یا الله! از کفر و فقر به تو پناه

می برم، یا الله! از عذاب قبر به تو پناه می برم، معبودی راستین
جز تو نیست». (سه مرتبه)

(۱۹) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ، فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ،
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ، فِي دِينِي وَدُنْيَايَ، وَأَهْلِي
وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ
بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي،
وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي».

(۱۹) «یا الله! از تو عفو و عافیت در دنیا و آخرت را
می خواهم؛ یا الله! در دین، دنیا، خانواده و مالم از تو عفو و
عافیت می خواهم؛ یا الله! اسرارم را بیوشان و ترسم را به
امنیت تبدیل کن و مرا از پیش روی و پشت سر و از راست و
چپم و از بالای سرم حفظ کن، و از این که ناگهان از زیر پایم
کشته شوم به عظمت تو پناه می برم».

(۲۰) «اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ

شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرَفَ عَلَى نَفْسِي
سُوءًا، أَوْ أَجْرَهُ إِلَيَّ مُسْلِمًا».

(۲۰) «یا الله! ای آفریننده‌ی آسمان‌ها و زمین! ای دانای
نهران و آشکارا! گواهی می‌دهم که معبودی راستین جز تو
نیست، از شر نفسم و از شر شیطان و این که مرا به شرک
بیندازد و از این که به خودم بد کنم - و مرتکب گناه شوم - یا
از این که به مسلمانی بد کنم، به تو پناه می‌برم».

(۲۱) «اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ،
وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا
صَنَعْتُ، أَبُوؤُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوؤُ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا
يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ».

(۲۱) «یا الله! تو پروردگار من هستی؛ هیچ معبود راستینی
جز تو وجود ندارد؛ تو، مرا آفریده‌ای و من، بنده‌ی تو هستم و
در حد توانم بر عهد و پیمانی که با تو بسته‌ام، پایبندم و به
نویدی که داده‌ای، یقین دارم. از بدی کارهایی که انجام
داده‌ام، به تو پناه می‌آورم و به نعمت‌هایی که به من داده‌ای،

اعتراف می‌کنم و به گناهان خویش اقرار دارم؛ پس مرا بیامرزش که کسی جز تو گناهان را نمی‌آمزد».

(۲۲) «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ». (مائة مرة إذا أصبح)

(۲۲) «از الله آمرزش می‌طلبم». (صد بار هنگام صبح)

(۲۳) «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ: عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِينَةَ

عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ». (ثلاث مرات إذا أصبح)

(۲۳) «سبحان الله و بحمده؛ به شمار مخلوقاتش، برابر

رضای او، و هم‌وزن عرش او و به اندازه‌ی کلماتش». (سه بار

در هنگام صبح)

(۲۴) «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا

مُتَقَبَّلًا». (إذا أصبح)

(۲۴) «یا الله! از تو علمی سودمند و روزی حلال و عملی

قبول شده را درخواست می‌کنم». (هنگام صبح)

(۲۵) «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ». (مائة مرة)

(۲۵) «الله متعال منزه است و ستایش او را می‌گویم».
(صد مرتبه)

(۲۶) «سُبْحَانَ اللَّهِ». (مائة مرة)

(۲۶) «منزه است الله متعال». (صد مرتبه)

(۲۷) «الْحَمْدُ لِلَّهِ». (مائة مرة)

(۲۷) «ستایش مخصوص الله است». (صد مرتبه)

(۲۸) «اللَّهُ أَكْبَرُ». (مائة مرة)

(۲۸) «الله بزرگتر است». (صد مرتبه)

(۲۹) «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ

الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ». (مائة مرة)

(۲۹) «هیچ معبود راستینی جز الله وجود ندارد؛ یکتا است

و شریک و انبازی ندارد؛ پادشاهی و حمد و ستایش از آن

اوست و بر انجام هر کاری تواناست». (صد مرتبه)

(۳۰) «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ». (مره واحده)

(۳۰) «هیچ معبود راستینی جز الله وجود ندارد؛ یکتا است و شریک و انبازی ندارد؛ پادشاهی و حمد و ستایش از آن اوست و بر انجام هر کاری تواناست». (یک مرتبه)

(۳۱) «اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ» (عشر مرات)
(۳۱) «یا الله! بر نبی مان محمد درود و سلام بفرست». (ده مرتبه)

تذکر...

به یاد داشته باش ...

هل رأيت يوماً أبرك من يوم كنت فيه من الذاكرين الله كثيراً
والذاكرات؟

آیا روزی با برکت‌تر از روزی که در آن در زمره‌ی مردان و
زنان ذاکر باشی، دیده‌ای؟

هل رأيت نفسك أمتع عن كل شرٍّ وشريرٍ من يومٍ تحصنت
فيه هذه الحصون الإلهية المنيعة؟

آیا خود را از روزی که با این دژهای نفوذ ناپذیر الهی از هر
شرّ و شروری پناه دادی، حفاظت‌کننده‌تری دیده‌ای؟

أي «أورادٍ» قلت . . . وأي فضائل حزت . . . فإن نسيت
فلا تنس أنك قلت ما:

چه "اورادی" که خواندی! ... و چه فضایلی که در
حیطه‌ی خود درآوردی ... اگر از یاد بردی فراموش نکن که:

* قد أجزت في يومك هذا من الشيطان، فلن يضرك شيء.
* هر چه امروز از شیطان علیه تو صادر شده است، به تو ضرری نمی‌رساند.

* قد كفيت من كل شيء.
* همه‌ی نگرانی‌هایت برطرف شد.

* أن الله قد وَّكَّلَ لك ملائكةً مسلحين يحمونك من كلِّ أذى تعلمه أو لا تعلمه.

* همچنین الله متعال فرشتگان مسلّحی را بر تو موکّل کرده است که تو را در مقابل مشکلات معلوم و نامعلوم، حمایت کنند.

* أن النبي ﷺ زعيمٌ بأن يأخذ يدك حتى يدخلك الجنة.
* و پیامبر ﷺ ضمانت کرده است که دست تو را بگیرد و تو را وارد بهشت گرداند.

* أن الله قد أعتقك من النار.
* و این که الله متعال تو را از آتش نجات داده است.

* أنك قد أدیت شکر یومک و لیلتك .

* تو شکر شب و روزت را ادا کرده‌ای .

* أنك استغفرت الله باستغفارٍ لو مت من یومک أو لیلتك

دخلت الجنة .

* تو با کلماتی استغفار نمودی که اگر در شب یا روز از

دنیا بروی، وارد بهشت خواهی شد .

* أنك ذكرت الله بكلماتٍ ملأن المیزان أجراً وفضلاً .

* و این که تو الله متعال را با کلماتی خواندی، که اجر و

فضیلت آن، ترازوی اعمال را پُر و لبریز می‌گرداند .

* أنه لن یأتی أحدٌ أفضل منك یوم القیامة إلا من زاد علی

تسبیحك و تهلیلک عدداً و تفکراً .

* هیچ‌کس در روز قیامت برتر و بهتر از تو نمی‌آورد؛ مگر

کسی که با تفکر و اندیشه از تعداد تسبیحات تو بیشتر آورده باشد .

* هیچ‌کس در روز قیامت برتر و بهتر از تو نمی‌آید؛ مگر

کسی که با تفکر و تعداد؛ تسبیحات و تهلیلات از تو بیشتر

آورده باشد .

* أَنْكَ تَصَدَّقْتَ بِمَا هُوَ أَفْضَلُ مِنْ مِائَةِ بَدَنَةٍ، وَمِائَةِ فَرَسٍ
يُحْمَلُ عَلَيْهَا، وَمِائَةِ رَقِيَّةٍ مَعْتَقَةٍ، بِكَلِمَاتٍ مَعْدُودَاتٍ ... فَضلاً
مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً.

* تو چیزی را صدقه دادی که از صد شتر، از صد اسب که
در راه جهاد به پیکار گرفته می شود و از آزاد نمودن صد برده
هم بهتر است؛ با کلماتی اندک و انگشت شمار... این یک لطف
و نعمت از جانب الله متعال است.

* أَنْ شَفَاعَةَ الْحَبِيبِ ﷺ سَتَدْرُكَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

* و این که شفاعت رسول الله ﷺ در روز رستاخیز نصیبت
خواهد شد.

كُلُّ هَذِهِ الْفَضَائِلِ وَغَيْرِهَا بَوْعِدٍ مِنَ اللَّهِ، وَمَنْ أَوْفَى بَعَهْدِهِ
مِنَ اللَّهِ.

* تمام این فضایل و دیگر اجرها وعده ای از جانب الله
یکتااست. و چه کسی از الله یگانه به عهد خویش وفادارتر است!؟

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

تخريج الأحاديث

ورد الثناء على الله تعالى

- ١- رواه البخاري (٦٩٥٠)، وانظر صفة الصلاة للألباني ص ٩٤.
- ٢- رواه أبو داود (٨٤٧) وصححه الألباني.
- ٣- رواه البيهقي في شعب الإيمان (٤٣٩٩)، وصححه الألباني في صحيح الترغيب (١٥٧٦)، وقد علمه النبي ﷺ للأعرابي لما قال له: «علمني دعاء لعل الله أن ينفعني به».
- ٤- رواه ابن حبان (٨٤٥)، قال شعيب الأرناؤوط: رجاله ثقات، وفيه قال ﷺ: «والذي نفسي بيده لقد ابتدرها عشرة أملاك كلهم حريص على أن يكتبوها، فما دروا كيف يكتبونها».
- ٥- رواه ابن أبي شيبة في المصنف (١٦٨/٧)، قال الألباني: صحيح لغيره، انظر صحيح الترغيب (١٥٧٨)، وفيه جاء أن الله عز وجل يقول للملك: «أكتب له رحمتي كثيراً».
- ٦- رواه الترمذي (٣٤٧٥) وصححه الألباني، وفيه جاء أنه «سأل الله باسم الأعظم».

٧- رواه النسائي (١٣٠٠) وصححه الألباني، وفيه جاء أنه «دعا الله باسمه الأعظم».

٨- رواه الحاكم (١٩٢٠)، وصححه الألباني في السلسلة (٢٦٧)، «وفيه أن من قاله مرة أعتق الله ثلثه من النار»، ومن قاله مرتين أعتق الله ثلثيه من النار، ومن قاله ثلاثاً أعتقه الله من النار، وهذه الرواية مطلقة وليست مقيدة بالصباح والمساء.

٩- رواه ابن ماجه (٣٨٧٨) وصححه الألباني.

١٠- رواه ابن حبان (٩٤٦)، وصحح إسناده شعيب الأرنؤوط.

١١- رواه ابن حبان (٨٥١) وصححه شعيب الأرنؤوط، وفيه جاء أن الله يقول: «صدق عبدي...».

١٢- رواه البخاري (٣٨٨٨).

١٣- رواه ابن حبان (٨٣٧) وصحح إسناده شعيب الأرنؤوط.

١٤- رواه أحمد في مسنده (٢٤٩/٥) وصححه شعيب الأرنؤوط، وفيه قال ﷺ لأبي أمامة: «ألا أخبرك بأكثر وأفضل من ذكرك بالليل والنهار».

١٥- رواه الطبراني في الأوسط (٧٣٢٤)، و صححه الألباني في

صحيح الترغيب (١٨٣٩)، وفيه قال النبي ﷺ «إن الله أذن لي أن أحدث عن ديك قد فرقت رجلاه الأرض، وعنقه مثنى تحت العرش وهو يقول:...».

١٦- رواه النسائي في عمل اليوم والليلة (٨٤٩)، وانظر السلسلة الصحيحة (٢٩٣٩).

١٧- رواه مسلم (٦٠١)، وفيه قال ﷺ: «عجبت لها، فتحت لها أبواب السماء».

١٨- رواه النسائي (١١٠٠) وصححه الألباني.

ورد الصلاة على النبي ﷺ

١- رواه البخاري (٣١٩٠). وانظر صفة الصلاة للألباني ص ١٦٥.

٢- رواه مسم (٤٠٧)، وانظر صفة الصلاة ص ١٦٥.

٣- رواه أحمد في مسنده (٣٧٤ / ٥)، وصححه شعيب الأرنؤوط، وانظر صفة الصلاة ص ١٦٧.

٤- رواه مسلم (٤٠٥)، وانظر صفة الصلاة ص ١٦٦.

٥- رواه الطبراني في الأوسط (٢٥٨٥)، وصححه الألباني في صفة الصلاة ص ١٦٦.

٦- رواه البخاري (٤٥٢٠)، والنسائي (١٢٩٣)، وأحمد (٤٧/٣)، انظر صفة الصلاة ص ١٦٦.

ورد الاستغفار

- ١- رواه مسلم (٧٧١).
- ٢- رواه أبو داود (٩٨٥)، وصححه الألباني، وفيه قال النبي ﷺ: «قد غفر له، قد غفر له» ثلاثاً.
- ٣- رواه مسلم (٢٧١٩).
- ٤- رواه البخاري (٥٩٦٧).
- ٥- رواه النسائي (٤٠٢)، وصححه الألباني، وهذه الرواية جاءت مطلقة وليست مقيدة باستفتاح الصلاة.
- ٦- رواه أحمد في مسنده (٦٣/٤)، وقال شعيب الأرنؤوط: مرفوعه حسن لغيره.
- ٧- رواه الطبراني (٧٨٩٣)، وحسنه الألباني في صحيح الجامع (١٢٦٦).
- ٨- رواه أبو داود (٨٥٠)، وحسنه الألباني، وانظر صفة الصلاة ص ١٥٣.

٩- رواه أبو داود (٥٠٥٤)، والحاكم (١٩٨٢) واللفظ له، وانظر صحيح الجامع (٤٦٤٩)، وهذه الرواية جاءت عند النوم.

١٠- رواه مسلم (٤٨٣).

١١- رواه أحمد في مسنده (٤٣٧/٤)، وصححه إسناده شعيب الأرنؤوط، وفيه جاء «أن ذلك كان عامة دعاء نبي الله ﷺ».

١٢- رواه أحمد في مسنده (٢١/٤)، وصححه إسناده شعيب الأرنؤوط.

١٣- رواه أبو داود (١٥٠٩)، وصححه الألباني.

١٤- رواه أحمد في مسنده (٥١٥/٢)، وصححه شعيب الأرنؤوط، وفيه قال ﷺ: «إن أوفق الدعاء أن يقول الرجل: ...».

١٥- رواه الطبراني في الكبير (٨٧٧)، وحسنه الألباني في صحيح الجامع (٦٠٢٦).

١٦- رواه أحمد في مسنده (٢٥٦/٥)، و صححه إسناده شعيب الأرنؤوط.

١٧- رواه مسلم (٢١٤).

١٨- رواه أبو داود (١٥١٦)، و صححه الألباني.

١٩- رواه الترمذي (٣٥٧٧)، و صححه الألباني، وفيه قال ﷺ:
«غفر له، وإن كان فر من الزحف».

٢٠- رواه النسائي في عمل اليوم والليلة (٤٢٤)، وانظر السلسلة
الصحيحة (٨١)، وفيه جاء «أن من قالها في مجلس ذكر كانت
كالطابع يطبع عليه».

٢١- رواه أحمد في مسنده (١٥٢/٣)، و حسنه شعيب الأرناؤوط
والألباني، وفيه قال النبي ﷺ: «إن سبحان الله . . . تنفض
الخطايا كما تنفض الشجرة ورقها».

٢٢- رواه البيهقي في شعب الإيمان (٦١٩)، و صححه الألباني في
السلسلة الصحيحة (٣٣٦)، وفيه جاء أن الله عز وجل يقول:
«قد فعلت» لما يقول العبد: «اللهم اغفر لي».

٢٣- رواه النسائي في الكبرى (١٠٦٦٢)، و صحح إسناده الألباني في
صحيح الترغيب (١٥٤٢)، وفيه جاء أن الله يغفر الذنوب وإن كانت
أكثر من زبد البحر، وهذه الرواية مطلقة، غير مقيدة بوقت ولا عدد.

٢٤- رواه أحمد في مسنده (٩٢/١)، و حسنه شعيب الأرناؤوط،
وفيه قال النبي ﷺ لعلي بن أبي طالب ؓ: «ألا أعلمك كلمات

إذ قلتهم غفر لك، مع أن مغفورٌ لك».

٢٥- رواه الترمذي (٢٤٥٧)، وحسنه الألباني، وفيه قال النبي ﷺ
لأبي: «فإن زدت فهو خير لك، قال: أجعل لك صلاتي كلها؟
إذا تكفى همك، ويغفر لك ذنبك».

ورد السؤالات

١- رواه أحمد في مسنده (٤٢٤/٣)، قال شعيب الأرناؤوط: رجاله
ثقات.

٢- رواه النسائي (١٣٠٠)، وصححه الألباني، وانظر صفة الصلاة
ص ١٨٦، وفيه قال ﷺ: «والذي نفسي بيده، لقد دعا الله باسمه
الأعظم...».

٣- رواه أحمد في مسنده (٣٩٩/٤)، قال شعيب الأرناؤوط:
حسن لغيره.

٤- رواه الحاكم (١٩٢٣) والنسائي (١٣٠٥)، وصححه الألباني،
وانظر صفة الصلاة ص ١٨٤.

٥- رواه مسلم (٢٧٢٠).

- ٦- رواه ابن حبان (٨٢)، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن.
- ٧- رواه البخاري (٦١٩٩).
- ٨، ٩- رواه الترمذي (٢٥٧٢)، و صححه الألباني، وفيه جاء أن الجنة تقول: «اللهم أدخله الجنة». لمن سأل الله أن يدخله الجنة ثلاثاً، وكذلك الحال بالنسبة للنار.
- ١٠- رواه ابن ماجه (٣٨٥١)، و صححه الألباني، وفيه قال ﷺ: «ما من دعوة يدعو بها العبد أفضل من . . .».
- ١١- رواه ابن خزيمة (٨٤٩)، وإسناده حسن.
- ١٢- رواه مسلم (٢٧٥٢).
- ١٣- رواه الترمذي (٢٣٥٧)، و صححه الألباني.
- ١٤- السلسلة الصحيحة (١٥٤٠).
- ١٥- رواه أحمد في مسنده (٦٨ / ٦)، و صححه شعيب الأرنؤوط.
- ١٦- رواه أحمد في مسنده (٣ / ١)، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح.
- ١٧- رواه الحاكم في المستدرک (٥)، وانظر السلسلة الصحيحة (١٥٨٥).

- ١٨- رواه مسلم (٢٧٢١).
- ١٩- رواه الطبراني في الكبير (١٠٣٧٩) وانظر السلسلة الصحيحة (١٥٤٣).
- ٢٠- رواه الحاكم (٧٤٨)، وصححه الذهبي، وحسنه الحافظ ابن حجر.
- ٢١- رواه مسلم (٢٦٥٤).
- ٢٢- رواه الترمذي (٣٥٢٢)، وصححه الألباني.
- ٢٣- رواه ابن ماجه (٣٠٢٤)، وصححه الألباني.
- ٢٤- رواه الترمذي (٣٥٠٢)، وحسنه الألباني.
- ٢٥- رواه أحمد في مسنده (٢/٢٩٩)، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح، وفيه قال النبي ﷺ: «أتحبون أن تجتهدوا في الدعاء...». وهذه الرواية مطلقة وليست مقيدة بعقب الصلاة.
- ٢٦- رواه الحاكم في المستدرک (١٩٣٣)، وانظر صحيح الجامع (١٢٦٩)، وفيه قال علي رضي الله عنه: «كان من دعاء النبي ﷺ...».
- ٢٧- رواه الترمذي (٣٥١٣)، وصححه الألباني.
- ٢٨- رواه ابن حبان (١٩٧٠)، وحسنه شعيب الأرنؤوط.

- ٢٩- رواه الطبراني في الكبير (٥٨١٢)، وحسن إسناده الألباني في صحيح الجامع (٤١٠٨).
- ٣٠- رواه مسلم (٢٧٢٢).
- ٣١- رواه الطبراني في الكبير (٣٧١٠)، وحسن إسناده الألباني في صحيح الجامع (١٢٦٢).
- ٣٢- رواه أحمد في مسنده (٤٤٤/٤)، وصححه شعيب الأرنؤوط.
- ٣٣- رواه النسائي (١١٢١)، وصححه الألباني، وانظر صفة الصلاة ص ١٤٦، وهو من دعاء النبي ﷺ في السجود.
- ٣٤- رواه ابن حبان (٩٤٩)، وحسن إسناده شعيب الأرنؤوط.
- ٣٥- رواه الحاكم (١٨٧٩)، وصححه الألباني في السلسلة الصحيحة (٣١٥١).
- ٣٦- رواه الطبراني في الدعاء (١٤٣٥)، قال الهيثمي في مجمع الزوائد (٢٨٥/١٠): «رواه البزار، وإسناد الطبراني جيد»، وانظر الدعاء من الكتاب والسنة ص ٦٦.
- ٣٧- رواه ابن حبان (٢٠٨)، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح.

- ٣٨- رواه الحاكم (١٩١١)، وصححه، ووافقه الذهبي، انظر الدعاء من الكتاب والسنة للقطاني ص ٦٣.
- ٣٩- رواه الضياء في المختارة، وانظر السلسلة الصحيحة (١٨١٠).
- ٤٠- رواه الترمذي (٣٥٥١)، وصححه الألباني.
- ٤١- رواه الحاكم (٩٧٧)، قال الذهبي: على شرط مسلم.
- ٤٢- رواه أبو داود (٧٦٧)، وحسنه الألباني.
- ٤٣- رواه الترمذي (٣٥٢١)، وصححه المقدم في مختصر النصيحة ص ١٩٩، وفيه قال **ﷺ**: «ألا أدلكم على ما يجمع ذلك كله». وضعفه الألباني.
- ٤٤- رواه الطبراني في الكبير (٧١٣٥)، وانظر السلسلة الصحيحة (٣٢٢٨)، وفيه قال النبي **ﷺ** لشداد ابن أوس: «إذا رأيت الناس قد اكتنزوا الذهب والفضة فاكنز هؤلاء الكلمات...».
- ٤٥- رواه الترمذي (٣٤٨٠)، قال عبدالقادر الأرئووط: حسن بشواهده.
- ٤٦- رواه الترمذي (٣٢٣٣)، وصححه الألباني.
- ٤٧- رواه أحمد في مسنده (١٢٠/٣)، وصححه شعيب الأرئووط.

- ٤٨- رواه مسلم (٦٢).
- ٤٩- رواه أحمد في المسند (٢٠٠/١)، وصححه شعيب الأرنؤوط وهذه الرواية جاءت مطلقة وليست مقيدة في الوتر.
- ٥٠- رواه الطبراني في الأوسط (٦٦١)، وحسنه الألباني في السلسلة الصحيحة (١٤٧٦).
- ٥١- رواه البخاري (٦٠٢٦).

ورد الاستعاذات

- ١- رواه مسلم (٢٧١٧).
- ٢- رواه مسلم (٢٧٠٧).
- ٣- رواه أحمد في مسنده (٢٨٣/٣)، وابن حبان، بأسانيد صحيحة.
- ٤- رواه ابن ماجه (٣٨٤٦)، وصححه الألباني، وقد علم النبي ﷺ هذا الدعاء لعائشة رضي الله عنها.
- ٥- رواه البخاري (٦٠١٤) ومسلم (٥٨٩)، والترمذي (٣٤٩٥)، بسند صحيح.
- ٦- رواه البخاري (٦٠٢٧)، وابن حبان (١٠١١)، بسند صحيح.

- ٧- رواه النسائي (٥٤٦٠) وصححه الألباني.
- ٨- رواه أحمد في مسنده (٢٧٨ / ٦)، وصححه شعيب الأرنؤوط،
وفيه جاء «أن النبي ﷺ كان يكثر من هذا الدعاء قبل موته».
- ٩- رواه النسائي (٥٥١٩)، وصححه الألباني.
- ١٠- رواه ابن حبان (١٠٢٩)، وحسن إسناده شعيب الأرنؤوط.
- ١١- رواه النسائي (٥٥٣٢)، وصححه الألباني.
- ١٢- رواه مسلم (٥٨٩).
- ١٣- رواه الحاكم في المستدرک (١٩٤٤)، وصححه الألباني في
 صحيح الجامع (١٢٨٥).
- ١٤- رواه مسلم (٢٧٣٩).
- ١٥- رواه الترمذي (٣٤٩٢)، وصححه الألباني.
- ١٦- رواه النسائي (٥٤٧٥)، وصححه الألباني.
- ١٧- رواه الطبراني في الكبير (٨١٠)، وانظر صحيح الجامع
 (١٢٩٩).
- ١٨- رواه أبو داود (٥٠٥٨)، وصححه الألباني.
- ١٩- رواه الترمذي (٣٥١٩)، وصححه الألباني.

- ٢٠- رواه أبو داود (١٥٤١)، وصححه الألباني.
- ٢١- رواه الطبراني في الدعاء (١٣٣٩)، وانظر السلسلة الصحيحة (٣١٣٧).
- ٢٢- رواه ابن حبان (١٠٢٤)، وصحح إسناده شعيب الأرنؤوط.
- ٢٣- رواه ابن حبان (٩٠١)، وصحح إسناده شعيب الأرنؤوط.
- ٢٤- رواه البخاري في الأدب المفرد (٧١٦)، وصححه الألباني، وفيه قال النبي ﷺ لأبي بكر رضي الله عنه: «ألا أدلك على شيء إذا قتلته ذهب عنك قليله وكثيره» -أي الشرك- قل: «. . .».
- ٢٥- رواه ابن حبان (١٠٠٠)، وصححه شعيب الأرنؤوط.
- ٢٦- رواه ابن ماجه (٨٠٨)، وصححه الألباني.

ورد الرقية الشرعية

- ١- رواه مسلم (٢٢٠١) وقد جاء في فضلها أنها تدفع السموم والجنون وسائر الأسقام.
- ٢- رواه ابن حبان (٧٨٤)، وصححه الألباني في صحيح الترغيب (١٤٧٠)، وفيه جاء أنها تحمي من الجان.

٣،٤،٥- رواه احمد في مسنده (٣/٣٥٧)، وحسنه شعيب الأرنؤوط، وفيه جاء أنه لم ينزل في التوراة ولا في الزبور ولا في الإنجيل ولا في الفرقان مثلهن.

٦- رواه مسلم (٥٥)، وفيه جاء: «أن من نزل منزلاً فقال: . . . لم يضره شيء حتى يرتحل».

٧- رواه البخاري (٣١٩١).

٨- رواه أبو داود (٥٠٥٢)، وحسنه الحافظ ابن حجر.

٩- رواه أحمد في مسنده (٣/٤١٩)، وصححه الألباني في السلسلة الصحيحة (٨٤٠)، وفيه جاء أن الله رد كيد الشياطين لما أرادوا حرق وجه الحبيب ﷺ، عندها قال هذه الاستعاذة التي علمه إياها جبريل عليه السلام.

١٠- رواه الترمذي (٣٥٢٨)، وحسنه الألباني، وفيه جاء أن النبي ﷺ قال: «إذا فرغ أحدكم في النوع فليقل: . . .».

١١- رواه أحمد في مسنده (١/٦٢)، وحسنه شعيب الأرنؤوط وفيه جاء أن من قال ذلك: «لم يضره شيء».

١٢- رواه أبو داود (٥٠٥١)، وصححه الألباني.

ورد الكرب والهم

- ١- رواه البخاري (٥٩٨٦)، وفيه جاء «أن النبي ﷺ كان يقول ذلك عند الكرب».
- ٢- رواه ابن حبان (٩٧٢)، وصححه شعيب الأرناؤوط، وفيه جاء أن من قال ذلك: «أذهب الله همه، وأبدله مكان حزنه فرحاً».
- ٣- رواه الحاكم في المستدرک (١٨٧٥)، وحسنه الألباني في صحيح الجامع (٤٧٩١)، وفيه جاء «أن النبي ﷺ كان إذا نزل به هم أو غم قال ذلك».
- ٤- رواه ابن حبان (٩٧٠)، وحسنه الألباني في صحيح الجامع (٣٣٨٨)، وفيه جاء أنه «دعاء المكروب».
- ٥- رواه ابن حبان (٨٦٤)، وانظر السلسلة الصحيحة (٢٧٥٦)، وفيه جاء أن النبي ﷺ جمع أهل بيته وعلمهم إياه.
- ٦- رواه الحاكم في المستدرک (١٨٦٢)، وانظر السلسلة الصحيحة (١٧٤٤)، وفيه جاء أن من نزل به كرب أو بلاء من بلايا الدنيا، فدعا به فيسفرج عنه.
- ٧- رواه البخاري (٥١٠٩).

٨- رواه الترمذي (٥٣٦٣)، وحسنه الألباني، وفيه جاء «أن من كان عليه دينًا فقله أدى الله عنه هذا الدين».

٩- رواه الطبراني في الصغير (٥٥٨)، وحسنه الألباني في صحيح الترغيب (١٨٢١)، وفيه جاء «أن من كان عليه دينًا فقله أدى الله عنه».

١٠- رواه أحمد في مسنده (٩١ / ١)، وحسنه شعيب الأرنؤوط، وقد علمه النبي ﷺ لعلي بن أبي طالب أن يقول ذلك «إذا نزل به كرب أو شدة».

١١- مر تخريجه سابقًا.

ورد الصباح والمساء

١- رواه الطبراني في الكبير (٥٤١)، وصححه إسناده الألباني، انظر صحيح الترغيب (٦٦٢)، وفيه جاء «أن من قال ذلك أجير من الشيطان».

٢، ٣، ٤- رواه الترمذي (٣٥٧٥)، وحسنه الألباني، وفيه جاء «أن من قال ذلك ثلاثًا كفي من كل شيء».

٥- رواه أحمد في مسنده (٤٢٠ / ٥)، وحسنه شعيب الأرنؤوط، وفيه

جاء «أن من قال ذلك كان له مسلحة - ملائكة يحمونه-».

٦- رواه ابن السني، وصححه محققا زاد المعاد (٣٧٦/٢).

٧- رواه الترمذي (٣٣٨٨)، وصححه الألباني.

٨- رواه أحمد في مسنده (٢٩٠/٢)، وصححه شعيب الأرنؤوط.

٩- رواه الطبراني في الكبير (٨٣٨)، وانظر السلسلة الصحيحة

(٢٦٨٦)، وفيه جاء أن من قال ذلك ليأخذن رسول الله ﷺ بيده

حتى يدخله الجنة.

١٠- رواه أبو داود (٥٠٦٩)، وحسنه الحافظ ابن حجر، وابن

القيم. ومحققا الزاد (٣٧٣/٢)، وفيه جاء «أن من قال ذلك

أربعاً أعتقه الله من النار».

١١- رواه النسائي في عمل اليوم والليلة (٥٧١)، وصححه

الوادعي.

١٢- رواه أحمد في مسنده (٤٠٧/٣)، وحسنه شعيب الأرنؤوط.

١٣- رواه مسلم (٢٧٢٣).

١٤- رواه أبو داود (٥٠٨٤)، وحسنه ابن القيم، ومحققا الزاد.

١٥- رواه البخاري في الأدب المفرد (١١٩٩)، وصححه الألباني.

١٦- رواه أبو داود (٥٠٧٣)، وحسنه الحافظ ابن حجر، وابن القيم، ومحققا الزاد (٣٧٣/٢)، وفيه جاء «أن من قال ذلك فقد أدى شكر يومه أو ليلته».

١٧- رواه الحاكم في المستدرک (٢٠٠٠)، وانظر صحيح الجامع (٥٨٢٠).

١٨- رواه أحمد في المسند (٤٢/٥)، وحسنه شعيب الأرنؤوط.

١٩- رواه ابن ماجه (٣٨٧١)، وصححه الألباني.

٢٠- رواه الترمذي (٣٥٢٩)، وصححه الألباني.

٢١- رواه البخاري (٥٩٤٧)، وفيه جاء «أن من قال ذلك فمات من يومه دخل الجنة».

٢٢- رواه النسائي في عمل اليوم والليلة (٤٤١)، وصححه الألباني في السلسلة الصحيحة (١٦٠٠).

٢٣- رواه مسلم (٢٧٦٢)، وفيه جاء «أن هذه الكلمات لو وزنت بما قالت جويرية في مجلس ذكرها الطويل لوزنتهن».

٢٤- رواه ابن ماجه (٩٢٥)، وصححه الألباني.

٢٥- رواه مسلم (٢٦٩٢)، وفيه جاء «أن من قال ذلك لم يأت

أحد يوم القيامة بأفضل مما قلت، إلا أحد زاد على ما قلت». .
٢٦، ٢٧، ٢٨، ٢٩- رواه النسائي في عمل اليوم والليلة (٨٢١)،
وحسنه الألباني في صحيح الترغيب (٦٥٨)، وفيه جاء «أن من
قال ذلك تصدق بما هو أفضل من مئة بدنه و فرس ورقبة
معتقة».

٣٠- رواه أبو داود (٥٠٧٧)، وصححه الألباني.
٣١- رواه الطبراني في الكبير، وحسنه السيوطي، وكذا الألباني في
صحيح الجامع (٦٣٥٧)، وضعفه في ضعيف الترغيب، وفيه
جاء «أن من قال ذلك أدركته شفاعة الحبيب ﷺ».

تم بحمد الله